

SVETO JEVAN\ELJE PO JOVANU

GLAVA 1

U po~etku be{e Re~, i Re~ be{e u Boga, i Bog be{e Re~.

1:2 Ona be{e u po~etku u Boga.

1:3 Sve je kroz Nju postalo, i bez Nje ni{ta nije postalo {to je postalo.

1:4 U Njoj be{e `ivot, i `ivot be{e videlo ljudima.

1:5 I Videlo se svetli u tami, i tama Ga ne obuze.

1:6 Posla Bog ~oveka po imenu Jovana.

1:7 Ovaj do|e za svedo~anstvo da svedo~i za Videlo da svi veruju kroza nj.

1:8 On ne be{e Videlo, nego da svedo~i za Videlo.

1:9 Be{e Videlo istinito koje obasjava svakog ~oveka koji dolazi na svet.

1:10 Na svetu be{e, i svet kroza Nj posta, i svet Ga ne pozna.

1:11 K svojim do|e, i svoji Ga ne primi{e.

1:12 A koji Ga primi{e dade im vlast da budu sinovi Bo`iji, koji veruju u ime Njegovo,

1:13 Koji se ne rodi{e od krvi, ni od volje telesne, ni od volje mu`evlje, nego od Boga.

1:14 I re~ postade telo i useli se u nas puno blagodati i istine; i videsmo slavu Njegovu, slavu, kao Jedinorodnoga od Oca.

1:15 Jovan svedo~i za Njega i vi~e govore{i: Ovaj be{e za koga rekoh: Koji za mnom ide preda mnom postade, jer pre mene be{e.

1:16 I od punine Njegove mi svi uzemosmo blagodat za blagoda}u.

1:17 Jer se zakon dade preko Mojsija, a blagodat i istina postade od Isusa Hrista.

1:18 Boga niko nije video nikad: Jedinorodni Sin koji je u naru~ju O~evom, On Ga javi.

1:19 I ovo je svedo~anstvo Jovanovo kad posla{e Jevreji iz Jerusalima sve{tenike i Levite da ga zapitaju: Ko si ti?

1:20 I on prizna, i ne zataji, i prizna: Ja nisam Hristos.

1:21 I zapita{e ga: Ko si dakle? Jesi li Ilija? I re~e: Nisam. Jesi li prorok? I odgovori: Nisam.

1:22 A oni mu reko{e: Ko si? Da mo`emo kazati onima {to su nas poslali: [ta ka`e{ za sebe?

1:23 Re~e: Ja sam glas onog {to vi~e u pustinji: Poravnite put Gospodnji; kao {to kaza Isaija prorok.

1:24 I behu poslanici od fariseja,

1:25 I zapita{e ga govore{i mu: Za{to, dakle, kr{tava{ kad ti nisi Hristos ni Ilija ni prorok?

1:26 Odgovori im Jovan govore{i: Ja kr{tavam vodom a me|u vama stoji koga vi ne znate.

1:27 On je Onaj {to }e do{i za mnom, koji be{e preda mnom; kome ja nisam dostojan odre{iti remen na obu{i Njegovoj.

1:28 Ovo bi u Vitiniji preko Jordana gde Jovan kr{tava{e.

1:29 A sutradan vide Jovan Isusa gde ide k njemu, i re~e: Gle, jagnje Bo`ije koje uze na se grehe sveta.

1:30 Ovo je Onaj za koga ja rekoh: Za mnom ide ~ovek koji preda mnom postade, jer pre mene be{e.

1:31 I ja Ga ne znadoh: nego da se javi Izrailju zato ja do|oh da krstim vodom.

1:32 I svedo~i Jovan govore}i: Videh Duha gde silazi s neba kao golub i stade na Njemu.

1:33 I ja Ga ne znadoh; nego Onaj koji me posla da krstim vodom On mi re~e: Na koga vidi{ da silazi Duh i stoji na Njemu to je Onaj koji }e krstiti Duhom Svetim.

1:34 I ja videh i zasvedo~ih da je ovaj Sin Bo`ji.

1:35 A sutradan, opet, staja{e Jovan i dvojica od u~enika njegovih,

1:36 I videv{i Isusa gde ide, re~e: Gle, jagnje Bo`ije.

1:37 I ~u{e ga oba u~enika kad govora{e, i otido{e za Isusom.

1:38 A Isus obazrev{i se i videv{i ih gde idu za Njim, re~e im: [ta }ete? A oni Mu reko{e: Ravi! (koje zna~i: u~itelju) gde stoji{?}

1:39 I re~e im: Do|ite i vidite. I otido{e, i vide{e gde staja{e; i osta{e u Njega onaj dan. A be{e oko devetog sahata.

1:40 A jedan od dvojice koji ~u{e od Jovana i i|ahu za Njim be{e Andrija, brat Simona Petra;

1:41 On na|e najpre brata svog Simona, i re~e mu: Mi na|osmo Mesiju, koje zna~i Hristos.

1:42 I dovede ga k Isusu. A Isus pogledav{i na nj re~e: Ti si Simon, sin Jonin; ti }e{ se zvati Kifa, koje zna~i Petar.

1:43 A sutradan namisli izi}i u Galileju, i na|e Filipa, i re~e mu: Hajde za mnom.

1:44 A Filip be{e iz Vitsaide, iz grada Andrijinog i Petrovog.

1:45 Filip na|e Natanaila, i re~e mu: Za koga Mojsije u zakonu pisa i proroci, na|osmo Ga, Isusa sina Josifova iz Nazareta.

1:46 I re~e mu Natanailo: Iz Nazareta mo`e li biti {ta dobro? Re~e mu Filip: Do|i i vidi.

1:47 A Isus videv{i Natanaila gde ide k Njemu re~e za njega: Evo pravog Izrailjca u kome nema lukavstva.

1:48 Re~e Mu Natanailo: Kako me poznaje{? Odgovori Isus i re~e mu: Pre nego te pozva Filip videh te kad be{e pod smokvom.

1:49 Odgovori Natanailo i re~e Mu: Ravi! Ti si Sin Bo`iji, Ti si Car Izrailjev.

1:50 Odgovori Isus i re~e mu: [to ti kazah da te videh pod smokvom zato veruje{; vide}e{ vi{e od ovog.

1:51 I re~e mu: Zaista, zaista vam ka`em: Odsele }ete videti nebo otvoreno i an|ele Bo`ije gde se penju i silaze k Sinu ~ove~ijem.

GLAVA 2

I tre}i dan bi svadba u Kani galilejskoj, i onde be{e mati Isusova.

2:2 A pozvan be{e i Isus i u~enici Njegovi na svadbu.

2:3 I kad nesta vina, re~e mati Isusova Njemu: Nemaju vina.

2:4 Isus joj re~e: [ta je meni do tebe `eno? Jo{ nije do{ao moj ~as.

2:5 Re~e mati Njegova slugama: [ta god vam re~e u~inite.

2:6 A onde be{e {est vodenih sudova od kamena, postavljenih po obi~aju jevrejskog ~i}enja, koji uzimahu po dva ili po tri vedra.

2:7 Re~e im Isus: Napunite sudove vode. I napuni{e ih do vrha.

2:8 I re~e im: Zahvatite sad i nosite kumu. I odneso{e.

2:9 A kad okusi kum od vina koje je postalo od vode, i ne zna{e otkuda je (a sluge znahu koje su zahvatile vodu), zovnu kum `enika,

2:10 I re~e mu: Svaki ~ovek najpre dobro vino iznosi, a kad se opiju onda r|avije; a ti si ~uvao dobro vino dosle.

2:11 Ovo u~ini Isus po~etak ~udesima u Kani galilejskoj, i pokaza slavu svoju; i u~enici Njegovi verova{e Ga.

2:12 Potom si|e u Kapernaum, On i mati Njegova, i bra}a Njegova, i u~enici Njegovi, i onde staja{e ne mnogo dana.

2:13 I blizu be{e pasha jevrejska, i izi|e Isus u Jerusolim.

2:14 I na|e u crkvi gde sede oni {to prodavahu volove i ovce i golubove, i koji novce menjahu.

2:15 I na~iniv{i bi~ od uzica, izgna sve iz crkve, i ovce i volove; i menja~ima prosu novce i stolove ispremeta;

2:16 I re~e onima {to prodavahu golubove: No-site to odavde, i ne ~inite od doma Oca mog dom trgova~ki.

2:17 A u~enici se Njegovi opomenu{e da u pismu stoji: Revnost za ku}u Tvoju izjede me.

2:18 A Jevreji odgovaraju{i reko{e Mu: Kakav nam znak pokazuje{, da to mo`e{ ~initi?

2:19 Isus odgovori i re~e im: Razvalite ovu crkvu, i za tri dana }u je podignuti.

2:20 A Jevreji reko{e: ^etrdeset i {est godina gra|ena je ova crkva, a ti za tri dana da je podigne{?

2:21 A On govora{e za crkvu tela svog.

2:22 A kad usta iz mrtvih, opomenu{e se u~enici Njegovi da ovo govora{e, i verova{e pismu i re~i koju re~e Isus.

2:23 A kad be{e u Jerusalimu na praznik pashe, mnogi verova{e u ime Njegovo, vide{i ~udesa Njegova koja ~inja{e.

2:24 Ali Isus ne poverava{e im sebe; jer ih sve zna{e,

2:25 I ne treba{e Mu da ko svedo~i za ~oveka; jer sam zna{e {ta be{e u ~oveku.

GLAVA 3

Be{e pak ~ovek me|u farisejima, po imenu Nikodim, knez jevrejski.

3:2 Ovaj do|e k Isusu no}u i re~e Mu: Ravi! Znamo da si ti u~itelj od Boga do{ao; jer niko ne mo`e ~udesa ovih ~initi koja ti ~ini{ ako nije Bog s njim.

3:3 Odgovori Isus i re~e mu: Zaista, zaista ti ka`em: ako se ko nanovo ne rodi, ne mo`e videti carstva Bo`ijeg.

3:4 Re~e Nikodim Njemu: Kako se mo`e ~ovek roditi kad je star? Eda li mo`e po drugi put u}i u utrobu matere svoje i roditi se?

3:5 Odgovori Isus: Zaista, zaista ti ka`em: ako se ko ne rodi vodom i Duhom, ne mo`e u}i u carstvo Bo`ije.

3:6 [ta je ro|eno od tela, telo je; a {ta je ro|eno od Duha, duh je.

3:7 Ne ~udi se {to ti rekoh; valja vam se nanovo roditi.

3:8 Duh di{e gde ho}e, i glas njegov ~uje{, a ne zna{ otkuda dolazi i kuda ide; tako je svaki ~ovek koji je ro|en od Duha.

3:9 Odgovori Nikodim i re~e Mu: Kako mo`e to biti?

3:10 Isus odgovori i re~e mu: Ti si u~itelj Izraeljev, i to li ne zna{?

3:11 Zaista, zaista ti ka`em da mi govorimo {ta znamo, i svedo~imo {ta videsmo, i svedo~anstvo na{e ne primete.

3:12 Kad vam kazah zemaljsko pa ne verujete, kako }ete verovati ako vam ka`em nebesko?

3:13 I niko se ne pope na nebo osim koji si|e s neba, Sin ~ove~iji koji je na nebu.

3:14 I kao {to Mojsije podi`e zmiju u pustinji, tako treba Sin ~ove~iji da se podigne.

3:15 Da nijedan koji Ga veruje ne pogine, nego da ima `ivot ve~ni:

3:16 Jer Bogu tako omile svet da je i Sina svog Jedinorodnog dao, da nijedan koji Ga veruje ne pogine, nego da ima `ivot ve~ni.

3:17 Jer Bog ne posla Sina svog na svet da sudi svetu, nego da se svet spase kroza Nj.

3:18 Koji Njega veruje ne sudi mu se, a koji ne veruje ve} je osu|en, jer ne verova u ime Jedinorodnog Sina Bo`ijeg.

3:19 A sud je ovaj {to videlo do|e na svet, i ljudima omile ve}ma tama negoli videlo; jer njihova dela behu zla.

3:20 Jer svaki koji zlo ~ini mrzi na na videlo i ne ide k videlu da ne pokaraju dela njegovih, jer su zla.

3:21 A ko istinu ~ini ide k videlu, da se vide dela njegova, jer su u Bogu u~injena.

3:22 A potom do|e Isus i u~enici Njegovi u ju-dejsku zemlju, i onde `ivlja{e s njima i kr{tava{e.

3:23 A Jovan kr{tava}e u Enonu blizu Salima, jer onde be{e mnogo vode; i dola`ahu te ih kr{tava}e.

3:24 Jer jo{ ne be{e Jovan ba-en u tamnicu.

3:25 Tada postade raspra me|u u-enicima Jovanovim i Jevrejima oko ~i}enja.

3:26 I do|o{e k Jovanu i reko{e mu: Ravi! Onaj {to be{e s tobom preko Jordana, za koga si ti svedo~io, evo on kr{tava, i svi idu k njemu.

3:27 Jovan odgovori i re-e: Ne mo`e ~ovek ni{ta primiti ako mu ne bude dano s neba.

3:28 Vi sami meni svedo~ite da rekoh: Ja nisam Hristos, nego sam poslan pred Njim.

3:29 Ko ima nevestu `enik je, a prijatelj `enikov stoji i slu{a ga, i rado{u raduje se glasu `enikovom. Ova dakle radost moja ispuni se.

3:30 Onaj treba da raste, a ja da se umanjujem.

3:31 Koji odozgo dolazi nad svima je; koji je sa zemlje od zemlje je, i govori od zemlje; koji dolazi s neba nad svima je.

3:32 I {ta vide i ~u ono svedo~i; i svedo~anstvo Njegovo niko ne prima.

3:33 Koji primi Njegovo svedo~anstvo, potvrdi da je Bog istinit.

3:34 Jer koga Bog posla, onaj re-i Bo`ije govori: jer Bog Duha ne daje na meru.

3:35 Jer Otac ljubi Sina, i sve daje u ruke Njegove.

3:36 Ko veruje Sina, ima `ivot ve~ni; a ko ne veruje Sina, ne}e videti `ivota, nego gnev Bo`ji ostaje na njemu.

GLAVA 4

Kad razume, dakle, Gospod da su ~uli fariseji da Isus vi{e u-enika dobija i kr{tava nego Jovan

4:2 (Isus pak sam ne kr{tava}e nego u-enici Njegovi),

4:3 Ostavi Judeju, i otide opet u Galileju.

4:4 A valjalo Mu je pro{i kroz Samariju.

4:5 Tako do|e u grad samarijski koji se zove Si-har, blizu sela koje daje Jakov Josifu, sinu svom.

4:6 A onde be{e izvor Jakovljevi; i Isus umoran od puta se |a{e na izvoru; a be{e oko {estog sahata.

4:7 Do|e `ena Samarjanka da zahvati vode; re-e joj Isus; daj mi da pijem.

4:8 (Jer u-enici Njegovi behu oti{li u grad da kupe jela.)

4:9 Re-e Mu `ena Samarjanka; kako ti, Jevrejin budu{i, mo`e{ iskati od mene, `ene Samarjanke, da pije{? Jer se Jevreji ne me{aju sa Samarjanima.

4:10 Odgovori Isus i re-e joj: Da ti zna{ dar Bo`ji, i ko je taj koji ti govori: Daj mi da pijem, ti bi iskala u Njega i dao bi ti vodu `ivu.

4:11 Re-e Mu `ena: Gospode! Ni zahvatiti nema{ ~im, a studenac je dubok; odakle }e{ dakle uzeti vodu `ivu?

4:12 Eda li si ti ve{i od na{eg oca Jakova, koji nam daje ovaj studenac, i on iz njega pija{e i sinovi njegovi i stoka njegova?

4:13 Odgovori isus i re-e joj: Svaki koji pije od ove vode opet }e o`edneti;

4:14 A koji pije od vode koju }u mu ja dati ne}e o`edneti doveka; nego voda {to }u mu ja dati bi}e u njemu izvor vode koja te-e u `ivot ve~ni.

4:15 Re-e Mu `ena: Gospode! Daj mi te vode da ne `ednim niti da dolazim ovamo na vodu.

4:16 Re-e joj Isus: Idi zovni mu`a svog, i do|i ovamo.

4:17 Odgovori `ena i re-e Mu: Nemam mu`a. Re-e joj Isus: Dobro si kazala: Nemam mu`a;

4:18 Jer si pet mu`eva imala, i sad koga ima{ ni-je ti mu`; to si pravo kazala.

4:19 Re-e Mu `ena: Gospode! Vidim da si ti prorok.

4:20 Oci na{i moli{e se Bogu na ovoj gori, a vi ka`ete da je u Jerusalimu mesto gde se treba moliti.

4:21 Re-e joj Isus: @eno! Veruj mi da ide vreme kad se ne}ete moliti Ocu ni na ovoj gori ni u Jerusalimu.

4:22 Vi ne znate ~emu se molite; a mi znamo ~emu se molimo: jer je spasenje od Jevreja.

4:23 Ali ide vreme, i ve} je nastalo, kad }e se pravi bogomoljci moliti Ocu duhom i istinom, jer Otac ho}e takve bogomoljce.

4:24 Bog je Duh; i koji Mu se mole, duhom i istinom treba da se mole.

4:25 Re-e Mu `ena: Znam da }e do}i Mesija koji se zove Hristos, kad On do|e kaza}e nam sve.

4:26 Re-e joj Isus: Ja sam koji s tobom govorim.

4:27 I tada do|o}e u-enici Njegovi, i ~u|ahu se gde govora}e sa `enom; ali nijedan ne re-e: [ta ho}e? Ili {ta govori} s njom?

4:28 A `ena ostavi sudove svoje i otide u grad i re-e ljudima:

4:29 Hodite da vidite ~oveka koji mi kaza sve {to sam u-inila: da nije to Hristos?

4:30 Izi|o}e, dakle, iz grada i po|o}e k Njemu.

4:31 A u-enici Njegovi moljahu Ga, me|utim, govore}i: Ravi! Jedi.

4:32 A On im re-e: Ja imam jelo da jedem za koje vi ne znate.

4:33 Tada u-enici govorahu me|u sobom: Ve} ako Mu ko donese da jede?

4:34 A On im re-e: Jelo je moje da izvr{im volju Onog koji me je poslao, i da svr{im Njegov posao.

4:35 Ne ka`ete li vi da su jo{ ~etiri meseca pa }e `etva prispeti? Eto, velim vam: podignite o~i svoje i vidite njive kako su ve} `ute za `etvu.

4:36 I koji `nje prima platu, i sabira rod za `ivot ve~ni, da se raduju zajedno i koji seje i koji `nje;

4:37 Jer je u tom istinita beseda da je drugi koji seje a drugi koji `nje.

4:38 Ja vas poslah da `njete gde se vi ne trudiste; drugi se trudi}e, a vi u posao njihov u|oste.

4:39 I iz grada onog mnogi od Samarjana verova}e Ga za besedu `ene koja svedo-a}e: Kaza mi sve {to sam u-inila.

4:40 Kad do|o}e, dakle, Samarjani k Njemu, moljahu Ga da bi ostao kod njih; i onde osta dva dana.

4:41 I mnogo ih vi}e verova za Njegovu besedu.

4:42 A `eni govorahu: Sad ne verujemo vi}e za tvoju besedu, jer sami ~usmo i poznasmo da je Ovaj zaista spas svetu, Hristos.

4:43 A posle dva dana izi|e odande, i otide u Galileju:

4:44 Jer sam Isus svedo-a}e da prorok na svojoj postojbini nema ~asti.

4:45 A kad do|e u Galileju, primi}e Ga Galilejci koji behu videli sve {to u-ini u Jerusalimu na praznik; jer i oni ido}e na praznik.

4:46 Do|e pak Isus opet u Kanu galilejsku, gde pretvori vodu u vino. I be}e neki carev ~ovek ~iji sin bolova}e u Kapernaumu.

4:47 Ovaj ~uv{i da Isus do|e iz Judeje u Galileju, do|e k Njemu i molja}e Ga da si|i i da mu isceli sina; jer be}e na smrtni.

4:48 I re-e mu Isus: Ako ne vidite znaka i ~ude-sa, ne verujete.

4:49 Re-e Mu carev ~ovek: Gospode! Si|i dok nije umrlo dete moje.

4:50 Re-e mu Isus: Idi, sin je tvoj zdrav. I verova ~ovek re-i koju mu re-e Isus, i po|e.

4:51 I odmah kad on sila`a}e, gle, sreto}e ga sluge njegove i javi}e mu govore}i: Sin je tvoj zdrav.

4:52 Tada pita}e za sahat u koji mu lak}e bi; i kaza}e mu: Ju-e u sedmom sahatu pusti ga groznica.

4:53 Tada razume otac da be}e onaj sahat u koji mu re-e Isus: Sin je tvoj zdrav. I verova on i sva ku}a njegova.

4:54 Ovo opet drugo ~udo u-ini Isus kad do|e iz Judeje u Galileju.

GLAVA 5

A potom be}e praznik jevrejski, i izi|e Isus u Jerusalim.

5:2 U Jerusalimu, pak, kod Ov~ijih vrata ima banja, koja se zove jevrejski Vitezda, i oko nje pet pokrivenih tremova,

5:3 U kojima le`a}e mno{tvo bolesnika, slepih, hromih, suvih, koji ~ekahu da se zaljuja voda;

5:4 Jer an|eo Gospodnji sila`a{e u odre|eno vreme u banju i mu}a{e vodu; i koji najpre ula`a{e po{to se zamuti voda, ozdravlja{e, makar kakva bolest da je na njemu.

5:5 A onde be{e jedan ~ovek koji trideset i osam godina be{e bolestan.

5:6 Kad vide Isus ovog gde le`i, i razume da je ve} odavno bolestan, re~e mu: Ho}e{ li da bude{ zdrav?

5:7 Odgovori Mu bolesni: Da, Gospode; ali nemam ~oveka da me spusti u banju kad se zamuti voda; a dok ja do|em drugi si|e pre mene.

5:8 Re~e mu Isus: Ustani, uzmi odar svoj i hodi.

5:9 I odmah ozdravi ~ovek, i uzev{i odar svoj ho|a{e. A taj dan be{e subota.

5:10 Tada govorahu Jevreji onome {to ozdravi: Danas je subota i ne valja ti odra nositi.

5:11 A on im odgovori: Koji me isceli on mi re~e: Uzmi odar svoj i hodi.

5:12 A oni ga zapita{e: Ko je taj ~ovek koji ti re~e: Uzmi odar svoj i hodi?

5:13 A isceljeni ne zna{e ko je; jer se Isus uklo- ni, jer ljudstva mnogo be{e na mestu.

5:14 A potom ga na|e Isus u crkvi i re~e mu: Eto si zdrav, vi{e ne gre{i, da ti ne bude gore.

5:15 A ~ovek otide i kaza Jevrejima da je ono Isus koji ga isceli.

5:16 I zato gonjahu Jevreji Isusa, i gledahu da Ga ubiju, jer ~inja{e to u subotu.

5:17 A Isus im odgovara{e: Otac moj dosle ~ini, i ja ~inim.

5:18 I zato jo{ vi{e gledahu Jevreji da Ga ubiju {to ne samo kvara{e subotu nego i Ocem svojim naziva{e Boga i gra|a{e se jednak Bogu.

5:19 A Isus odgovaraju}i re~e im: Zaista, zaista vam ka`em: Sin ne mo`e ni{ta ~initi sam od sebe nego {ta vidi da Otac ~ini; jer {ta On ~ini ono i Sin ~ini onako;

5:20 Jer Otac Sina ljubi, i sve Mu pokazuje {to sam ~ini; i pokaza}e Mu ve}a dela od ovih da se vi ~udite.

5:21 Jer kao {to Otac podi`e mrtve i o`ivljuje, tako i Sin koje ho}e o`ivljuje.

5:22 Jer Otac ne sudi nikome, nego sav sud daje Sinu,

5:23 Da svi po{tuju Sina kao {to Oca po{tuju. Ko ne po{tuje Sina ne po{tuje Oca koji Ga je po- slao.

5:24 Zaista, zaista vam ka`em: Ko moju re~ slu- {a i veruje Onome koji je mene poslao, ima `ivot ve~ni, i ne dolazi na sud, nego je pre{ao iz smrti u `ivot.

5:25 Zaista, zaista vam ka`em: Ide ~as i ve} je nastao, kad }e mrtvi ~uti glas Sina Bo`ijeg, i ~uv{i o`iveti.

5:26 Jer kao {to Otac ima `ivot u sebi, tako daje i Sinu da ima `ivot u sebi;

5:27 I daje Mu vlast da i sud ~ini, jer je Sin ~o- ve~iji.

5:28 Ne divite se ovome, jer ide ~as u koji }e svi koji su u grobovima ~uti glas Sina Bo`ijeg,

5:29 I izi}i }e koji su ~inili dobro u vaskrsenje `ivota, a koji su ~inili zlo u vaskrsenje suda.

5:30 Ja ne mogu ni{ta ~initi sam od sebe; kako ~ujem onako sudim, i sud je moj pravedan; jer ne tra`im volje svoje nego volju Oca koji me je po- slao.

5:31 Ako ja svedo~im za sebe, svedo~anstvo moje nije istinito.

5:32 Ima drugi koji svedo~i za mene; i znam da je istinito svedo~anstvo {to svedo~i za mene.

5:33 Vi poslaste k Jovanu, i posvedo~i vam za istinu;

5:34 A ja ne primam svedo~anstva od ~oveka, nego ovo govorim da se vi spasete.

5:35 On be{e videlo koje gora{e i svetlja{e, a vi se hteste malo vremena radovati njegovom svetlje- nju.

5:36 Ali ja imam svedo~anstvo ve}e od Jovano- va; jer poslovi koje mi daje Otac da ih svr{im, ovi poslovi koje ja radim svedo~e za mene da me Otac posla.

5:37 I Otac koji me posla sam svedo~i za mene. Ni glas Njegov kad ~uste ni lice Njegovo videste.

5:38 I re~i Njegove nemate u sebi da stoji; jer vi ne verujete Onome koga On posla.

5:39 Pregledajte pisma, jer vi mislite da imate u njima `ivot ve~ni; i ona svedo~e za mene.

5:40 I ne}ete da do|ete k meni da imate `ivot.

5:41 Ja ne primam slave od ljudi.

5:42 Nego vas poznajem da ljubavi Bo`ije ne-mate u sebi.

5:43 Ja do|oh u ime Oca svog i ne primam me; ako drugi do|e u ime svoje, njega }ete primiti.

5:44 Kako vi mo`ete verovati kad primam slavu jedan od drugog, a slave koja je od jedinog Boga ne tra`ite?

5:45 Ne mislite da }u vas tu`iti Ocu; ima koji vas tu`i, Mojsije, u koga se vi uzdate.

5:46 Jer da ste verovali Mojsiju tako biste verovali i meni; jer on pisa za mene.

5:47 A kad njegovim pismima ne verujete kako }ete verovati mojim re~ima?

GLAVA 6

Potom otide Isus preko mora galilejskog kod Tiverijade.

6:2 I za Njim i|a{e mno{tvo naroda, jer vi|ahu ~udesa Njegova koja ~inja{e na bolesnicima.

6:3 A Isus izi|e na goru, i onde se|a{e sa u~enicima svojim.

6:4 A be{e blizu pasha, praznik jevrejski.

6:5 Podignuv{i, dakle, Isus o~i, i videv{i da mno{tvo naroda ide k Njemu, re~e Filipu: Gde }emo kupiti hleba da ovi jedu?

6:6 A ovo govora{e ku{aju}i ga, jer sam zna{e {ta }e ~initi.

6:7 Odgovori Mu Filip: Dvesta gro{a hleba nije dosta da svakom od njih po malo dopadne.

6:8 Re~e Mu jedan od u~enika Njegovih, Andrija, brat Simona Petra:

6:9 Ovde ima jedno mom~e koje ima pet hlebova je~menih i dve ribe; ali {ta je to na toliki svet!

6:10 A Isus re~e: Posadite ljude. A be{e trave mnogo na onome mestu. Posadi se dakle ljudi na broj oko pet hiljada.

6:11 A Isus uzev{i one hlebove, i dav{i hvalu, dade u~enicima, a u~enici onima koji behu posa|e-ni; tako i od riba koliko hte{e.

6:12 I kad se nasiti{e, re~e u~enicima svojim: Skupite komade {to preteko{e da ni{ta ne propadne.

6:13 I skupi{e, i napuni{e dvanaest kotarica komada od pet hlebova je~menih {to prete~e iza onih {to su jeli.

6:14 A ljudi videv{i ~udo koje u~ini Isus govorahu: Ovo je zaista onaj prorok koji treba da do|e na svet.

6:15 A kad razume Isus da ho}e da do|u da Ga uhvate i da Ga u~ine carem, otide opet u goru sam.

6:16 A kad bi uve~e si|o{e u~enici Njegovi na more,

6:17 I u|o{e u la|u, i po|o{e preko mora u Kapernaum. I ve} se be{e smrklo, a Isus ne be{e do{ao k njima.

6:18 A more se podiza{e od velikog vetra.

6:19 Voziv{i, pak, oko dvadeset i pet ili trideset potrkali{ta ugleda{e Isusa gde ide po moru i be{e do{ao blizu do la|e, i upla{i{e se.

6:20 A On im re~e: Ja sam; ne bojte se.

6:21 Onda Ga s rado{u uze{e u la|u; i odmah la|a bi na zemlji u koju i|ahu.

6:22 Sutradan, pak, narod koji staja{e preko mora kad vide da la|e druge ne be{e onde osim one jedne {to u nju u|o{e u~enici Njegovi, i da ne u|e Isus s u~enicima svojim u la|u nego sami u~enici Njegovi otido{e,

6:23 A druge la|e iz Tiverijade do|o{e blizu onog mesta gde jedo{e hleb kad Gospod dade hvalu,

6:24 Kad vide narod da Isusa ne be{e onde ni u~enika Njegovih, u|o{e i oni u la|e, i do|o{e u Kapernaum da tra`e Isusa.

6:25 I na{av{i Ga preko mora reko{e Mu: Ravi! Kad si do{ao ovamo?

6:26 Isus im odgovori i re~e: Zaista, zaista vam ka`em: ne tra`ite me {to ~udesa videste, nego {to jedoste hleba i nasitiste se.

6:27 Starajte se ne za jelo koje prolazi, nego za jelo koje ostaje za ve~ni `ivot, koje }e vam dati Sin ~ove~iji, jer ovog potvrdi Otac Bog.

6:28 A oni Mu reko{e: [ta }emo ~initi da radi-mo dela Bo`ija?

6:29 Odgovori Isus i re~e im: Ovo je delo Bo`ije da verujete onog koga On posla.

6:30 A oni Mu reko{e: Kakav dakle ti pokazuje{ znak da vidimo i da verujemo? [ta radi{ ti?

6:31 O~evi na{i jedo{e manu u pustinji, kao {to je napisano: Hleb s neba dade im da jedu.

6:32 Tada im re~e Isus: Zaista, zaista vam ka`em: Mojsije ne dade vama hleb s neba, nego vam Otac moj daje hleb istiniti s neba;

6:33 Jer je hleb Bo`iji onaj koji silazi s neba i daje `ivot svetu.

6:34 Tada Mu reko{e: Gospode! Daj nam svag-da taj hleb.

6:35 A Isus im re~e: Ja sam hleb `ivota: Koji meni dolazi ne}e ogladneti, i koji mene veruje ne}e nikad o`edneti.

6:36 Nego vam kazah da me i videste i ne veru-jete.

6:37 Sve {to meni daje Otac k meni }e do}i; i koji dolazi k meni ne}u ga isterati napolje.

6:38 Jer si|oh s neba ne da ~inim volju svoju, nego volju Oca koji me posla.

6:39 A ovo je volja Oca koji me posla da od onog {to mi dade ni{ta ne izgubim, nego da ga va-skrsnem u poslednji dan.

6:40 A ovo je volja Onog koji me posla da svaki koji vidi Sina i veruje Ga ima `ivot ve~ni; i ja }u ga vaskrsnuti u poslednji dan.

6:41 Tada vikahu Jevreji na Njega {to re~e: Ja sam hleb koji si|e s neba.

6:42 I govorahu: Nije li ovo Isus, sin Josifov, kome mi znamo oca i mater? Kako dakle on govo-ri: Ja si|oh s neba?

6:43 Onda Isus odgovori i re~e im: Ne vi~ite me|u sobom.

6:44 Niko ne mo`e do}i k meni ako ga ne dovu-~e Otac koji me posla; i ja }u ga vaskrsnuti u po-slednji dan.

6:45 U prorocima stoji napisano: i bi}e svi nau-~eni od Boga. Svaki koji ~uje od Oca i nau~i, do}i }e k meni.

6:46 Ne da je ko video Oca osim Onog koji je od Boga: On vide Oca.

6:47 Zaista, zaista vam ka`em: koji veruje mene ima `ivot ve~ni.

6:48 Ja sam Hleb `ivota.

6:49 O~evi va{i jedo{e manu u pustinji, i pomre-{e.

6:50 Ovo je hleb koji silazi s neba: da koji od Njega jede ne umre.

6:51 Ja sam hleb `ivi koji si|e s neba; koji jede od ovog hleba `ive}e vavek; i hleb koji }u ja dati telo je moje, koje }u dati za `ivot sveta.

6:52 A Jevreji se prepirahu me|u sobom govo-re}i: Kako mo`e ovaj dati nama telo svoje da jede-mo?

6:53 A Isus im re~e: Zaista, zaista vam ka`em: ako ne jedete telo Sina ~ove~ijeg i ne pijete krv Njegovu, ne}ete imati `ivota u sebi.

6:54 Koji jede moje telo i pije moju krv ima `i-vot ve~ni, i ja }u ga vaskrsnuti u poslednji dan:

6:55 Jer je telo moje pravo jelo i krv moja pravo pi}e.

6:56 Koji jede moje telo i pije moju krv stoji u meni i ja u njemu.

6:57 Kao {to me posla `ivi Otac, i ja `ivim Oca radi; i koji jede mene i on }e `iveti mene radi.

6:58 Ovo je hleb koji si|e s neba: ne kao {to va-{i o~evi jedo{e manu, i pomre{e; koji jede hleb ovaj `ive}e vavek.

6:59 Ovo re~e u zbornici kad u-a{e u Kapernaumu.

6:60 Tada mnogi od u~enika Njegovih koji slu-{ahu reko{e: Ovo je tvrda beseda! Ko je mo`e slu-{ati?

6:61 A Isus znaju}i u sebi da u~enici Njegovi vi-~u na to, re~e im: Zar vas ovo sabla`njava?

6:62 A kad vidite Sina ~ove~ijeg da odlazi gore gde je pre bio?

6:63 Duh je ono {to o`ivljava; telo ne poma`e ni{ta. Re~i koje vam ja rekoh duh su i `ivot su.

6:64 Ali imaju neki me | u vama koji ne veruju. Jer zna{e Isus od po~etka koji su {to ne veruju, i ko }e Ga izdati.

6:65 I re~e: Zato vam rekoh da niko ne mo`e do }i k meni ako mu ne bude dano od Oca mog.

6:66 Od tada mnogi od u~enika Njegovih otido {e natrag, i vi{e ne i | ahu s Njim.

6:67 A Isus re~e dvanaestorici: Da ne }ete i vi oti }i?

6:68 Tada Mu odgovori Simon Petar: Gospode! Kome }emo i }i? Ti ima{ re~i ve~nog `ivota.

6:69 I mi verovasmo i poznasmo da si Ti Hristos, Sin Boga @ivoga.

6:70 Isus im odgovori: Ne izabrah li ja vas dvanaesticu, i jedan je od vas |avo?

6:71 A govora{e za Judu Simonova Iskariota, jer Ga on htjede izdati, i be{e jedan od dvanaestorice.

GLAVA 7

I potom ho | a{e Isus po Galileji; jer po Judeji ne htjede da hodi, jer gledahu Jevreji da Ga ubiju.

7:2 Be{e pak blizu praznik jevrejski, gra | enje senica.

7:3 Tada Mu reko{e bra }a Njegova: Izi | i odavde i idi u Judeju, da i u~enici Tvoji vide dela koja ~ini{;

7:4 Jer niko ne ~ini {ta tajno, a sam tra `i da je poznat. Ako to ~ini{ javi sebe svetu.

7:5 Jer ni bra }a Njegova ne verovahu Ga.

7:6 Tada im re~e Isus: Vreme moje jo{ nije do{lo, a vreme je va{e svagda gotovo.

7:7 Ne mo`e svet mrzeti na vas: a na mene mrzi, jer ja svedo~im za nj da su dela njegova zla.

7:8 Vi izi | ite na praznik ovaj: ja jo{ ne }u izi }i na praznik ovaj, jer se moje vreme jo{ nije navr{i-lo.

7:9 Rekav{i im ovo osta u Galileji.

7:10 A kad izi | o{e bra }a Njegova na praznik, tada i sam izi | e, ne javno nego kao tajno.

7:11 A Jevreji Ga tra `ahu na praznik i govorahu: Gde je on?

7:12 I behu za Nj mnoge raspore u narodu: jedni govorahu da je dobar, a drugi: Nije, nego vara narod.

7:13 Ali niko ne govora{e javno za Nj od straha jevrejskog.

7:14 Ali odmah u polovini praznika izi | e Isus u crkvu i u-a{e.

7:15 I divljahu se Jevreji govore }i: Kako ovaj zna knjige, a nije se u~io?

7:16 Tada im odgovori Isus i re~e: Moja nauka nije moja, nego Onog koji me je poslao.

7:17 Ko ho }e Njegovu volju tvoriti, razume }e je li ova nauka od Boga ili ja sam od sebe govorim.

7:18 Koji govori sam od sebe, slavu svoju tra `i; a ko tra `i slavu onog koji ga je poslao, on je istinit i u njemu nema nepravde.

7:19 Ne dade li Mojsije vama zakon i niko od vas ne `ivi po zakonu? Za{to tra `ite da me ubijete?

7:20 Odgovori narod i re~e: Je li |avo u tebi? Ko tra `i da te ubije?

7:21 Odgovori Isus i re~e im: Jedno delo u~inili i svi se divite tome.

7:22 Mojsije vam dade da se obrezujete (ne kao da je od Mojsija nego od otaca); i u subotu obrezujete ~oveka.

7:23 Ako se ~ovek u subotu obrezuje da se ne pokvari zakon Mojsijev, srdite li se na mene {to svega ~oveka iscelih u subotu?

7:24 Ne gledajte ko je ko kad sudite, nego pravedan sud sudite.

7:25 Tada govorahu neki od Jerusalimljana: Nije li to onaj kog tra `e da ubiju?

7:26 I gle, kako govori slobodno i ni{ta mu ne vele: Da ne dozna{e na{i knezovi da je on zaista Hristos?

7:27 Ali ovog znamo otkuda je; a Hristos kad do | e, niko ne }e znati otkuda je.

7:28 Tada Isus povika u crkvi u~e }i i re~e: i mene poznajete i znate otkuda sam; i sam od sebe ne do | oh, nego ima Istiniti koji me posla, kog vi ne znate.

7:29 Ja Ga znam, jer sam od Njega i On me poslao.

7:30 Tada gledahu da Ga uhvate; i niko ne metnu na Nj ruke, jer jo{ ne be{e do{ao ~as Njegov.

7:31 A od naroda mnogi Ga verova{e, i govora-hu: Kad do|e Hristos eda li }e vi{e ~udesu ~initi nego Ovaj {to ~ini?

7:32 ^u{e fariseji od naroda takav govor za Nje-ga, i posla{e fariseji i glavari sve{teni~ki sluge da Ga uhvate.

7:33 Tada re~e Isus: Jo{ sam malo vremena s va-ma, pa idem k Onome koji me posla.

7:34 Tra`i}ete me i ne}ete me na}i; i gde sam ja vi ne mo`ete do}i.

7:35 A Jevreji reko{e me|u sobom: Kuda }e ovaj i}i da ga mi ne na|emo? Ne}e li i}i me|u ra-strkane Grke, i Grke u~iti?

7:36 [ta zna~i ova re~ {to re~e: Tra`i}ete me i ne}ete me na}i; i gde sam ja vi ne mo`ete do}i?

7:37 A u poslednji veliki dan praznika staja{e Isus i vika{e govore}i: Ko je `edan neka do|e k meni i pije.

7:38 Koji me veruje, kao {to pismo re~e, iz nje-gova tela pote}i }e reke `ive vode.

7:39 A ovo re~e za Duha kog posle primi{e oni koji veruju u ime Njegovo: jer Duh Sveti jo{ ne be-{e na njima, jer Isus jo{ ne be{e proslavljen.

7:40 A mnogi od naroda ~uv{i ove re~i govora-hu: Ovo je zaista prorok.

7:41 Drugi govora-hu: Ovo je Hristos. A jedni govora-hu: Zar }e Hristos iz Galileje do}i?

7:42 Ne kaza li pismo da }e Hristos do}i od se-mena Davidovog, i iz sela Vitlejema odakle be{e David?

7:43 Tako raspra postade u narodu Njega radi.

7:44 A neki od njih hte{e da Ga uhvate; ali niko ne metnu ruku na Nj.

7:45 Do|o{e pak sluge ka glavarima sve{teni~kim i farisejima; i oni im reko{e: Za{to ga ne dove-doste?

7:46 A sluge odgovori{e: Nikad ~ovek nije tako govorio kao ovaj ~ovek.

7:47 Tada im odgovori{e fariseji: Zar se i vi pre-variste?

7:48 Verova li ga ko od knezova ili od fariseja?

7:49 Nego narod ovaj, koji ne zna zakona, pro-klet je.

7:50 Re~e im Nikodim {to dolazi k Njemu no}u, koji be{e jedan od njih:

7:51 Eda li zakon na{ sudi ~oveku dokle ga naj-pre ne saslu{a i dozna {ta ~ini?

7:52 Odgovori{e mu i reko{e: Nisi li i ti iz Gali-leje? Razgledaj i vidi da prorok iz Galileje ne dola-zi.

7:53 I otido{e svaki svoj ku}i.

GLAVA 8

A Isus otide na goru maslinsku.

8:2 A ujutru opet do|e u crkvu, i sav na-rod i|a{e k Njemu; i sedav{i u~a{e ih.

8:3 A knji`evnici i fariseji dovedo{e k Njemu `enu uhva}enu u preljubi, i postaviv{i je na sredu

8:4 Reko{e Mu: U~itelju! Ova je `ena uhva}ena sad u preljubi;

8:5 A Mojsije nam u zakonu zapovedi da takve kamenjem ubijamo; a ti {ta veli{?

8:6 Ovo, pak, reko{e ku{aju}i Ga da bi Ga imali za {ta okriviti. A Isus sa`e se dole i pisa{e prstom po zemlji (ne gledaju}i na njih).

8:7 A kad Ga jednako pitahu, ispravi se i re~e im: Koji je me|u vama bez greha neka najpre baci kamen na nju.

8:8 Pa se opet sa`e dole i pisa{e po zemlji.

8:9 A kad oni to ~u{e, i pokarani budu}i od svo-je savesti izla`ahu jedan za drugim po~ev{i od sta-re{ina do poslednjih; i osta Isus sam i `ena stoje}i na sredi.

8:10 A kad se Isus ispravi, i ne videv{i ni jednog do samu `enu, re~e joj: @eno! Gde su oni {to te tu-`ahu? Nijedan te ne osudi?

8:11 A ona re~e: Nijedan, Gospode! A Isus joj re~e: Ni ja te ne osu|ujem, idi, i odsele vi{e ne gre-{i.

8:12 Isus im, pak, opet re~e: Ja sam videlo sve-tu: ko ide za mnom ne}e hoditi po tami, nego }e imati videlo `ivota.

8:13 Tada Mu reko{e fariseji: Ti sam za sebe svedo~i{; svedo~anstvo tvoje nije istinito.

8:14 Isus odgovori i re~e im: Ako ja svedo~im sam za sebe istinito je svedo~anstvo moje: jer znam otkuda do|oh i kuda idem; a vi ne znate otkuda dolazim i kuda idem.

8:15 Vi sudite po telu, ja ne sudim nikome.

8:16 I ako sudim ja, sud je moj prav: jer nisam sam, nego ja i Otac koji me posla.

8:17 A i u zakonu va{em stoji napisano da je svedo~anstvo dvojice ljudi istinito.

8:18 Ja sam koji svedo~im sam za sebe, i svedo~i za mene Otac koji me posla.

8:19 Tada Mu govorahu: Gde je otac tvoj? Isus odgovori: Ni mene znate ni Oca mog; kad biste znali mene, znali biste i Oca mog.

8:20 Ove re~i re~e Isus kod hazne Bo`ije kad u~a{e u crkvi; i niko Ga ne uhvati, jer jo{ ne be{e do{ao ~as Njegov.

8:21 A Isus im opet re~e: Ja idem, i tra`i}ete me; i pomre}ete u svom grehu; kud ja idem vi ne mo`ete do}i.

8:22 Tada reko{e Jevreji: Da se ne}e sam ubiti, {to govori: Kud ja idem vi ne mo`ete do}i?

8:23 I re~e im: Vi ste od ni`ih, ja sam od vi{i}ih; vi ste od ovog sveta, ja nisam od ovog sveta.

8:24 Tako vam kazah da }ete pomreti u gresima svojim; jer ako ne uzverujete da sam ja, pomre}ete u gresima svojim.

8:25 Tada Mu govorahu: Ko si ti? I re~e im Isus: Po~etak, kako vam i ka`em.

8:26 Mnogo imam za vas govoriti i suditi; ali Onaj koji me posla istinit je, i ja ono govorim svezu {to ~uh od Njega.

8:27 Ne razume{e, dakle, da im govora{e za Oca.

8:28 A Isus im re~e: Kad podignete Sina ~ove~ijeg, onda }ete doznati da sam ja, i da ni{ta sam od sebe ne ~inim; nego kako me nau~i Otac moj onako govorim.

8:29 I Onaj koji me posla sa mnom je. Ne ostavi Otac mene samog; jer ja svagda ~inim {ta je Njemu ugodno.

8:30 Kad ovo govora{e, mnogi Ga verova{e.

8:31 Tada Isus govora{e onim Jevrejima koji Mu verova{e: Ako vi ostanete na mojoj besedi, zaista }ete biti u~enici moji,

8:32 I pozna}ete istinu, i istina }e vas izbaviti.

8:33 Odgovori{e i reko{e Mu: Mi smo seme Avraamovo, i nikome nismo robovali nikad; kako ti govori{ da }emo se izbaviti?

8:34 Isus im odgovori: Zaista, zaista vam ka`em da je svaki koji ~ini greh rob grehu.

8:35 A rob ne ostaje u ku}i vavek, sin ostaje vavek.

8:36 Ako vas, dakle, Sin izbavi, zaista }ete biti izbaavljeni.

8:37 Znam da ste seme Avraamovo; ali gledate da me ubijete, jer moja beseda ne mo`e u vas da stane.

8:38 Ja govorim {ta videh od Oca svog; i vi tako ~inite {ta videste od oca svog.

8:39 Odgovori{e i reko{e Mu: Otac je na{ Avraam. Isus im re~e: Kad biste vi bili deca Avraamova, ~inili biste dela Avraamova.

8:40 A sad gledate mene da ubijete, ~oveka koji vam istinu kazah koju ~uh od Boga: Tako Avraam nije ~inio.

8:41 Vi ~inite dela oca svog. Tada Mu reko{e: Mi nismo ro|eni od kurvarstva: jednog Oca imamo, Boga.

8:42 A Isus im re~e: Kad bi Bog bio va{ Otac, ljubili biste mene; jer ja od Boga izi|oh i do|oh; jer ne do|oh sam od sebe, nego me On posla.

8:43 Za{to ne razumete govora mog? Jer ne mo`ete re~i mojih da slu{ate.

8:44 Va{ je otac |avo; i slasti oca svog ho}ete da ~inite: on je krvnik ljudski od po~etka, i ne stoji na istini; jer nema istine u njemu; kad govori la`, svoje govori: jer je la`a i otac la`i.

8:45 A meni ne verujete, jer ja istinu govorim.

8:46 Koji me od vas kori za greh? Ako li istinu govorim, za{to mi vi ne verujete?

8:47 Ko je od Boga re~i Bo`ije slu{a; zato vi ne slu{ate, jer niste od Boga.

8:48 Tada odgovori{e Jevreji i reko{e Mu: Ne govorimo li mi pravo da si ti Samarjanin, i da je |avo u tebi.

8:49 Isus odgovori: U meni |avola nema, nego po{tujem Oca svog; a vi mene sramotite.

8:50 A ja ne tra`im slave svoje; ima koji tra`i i sudi.

8:51 Zaista, zaista vam ka`em: ko odr`i re~ moju ne}e videti smrti doveka.

8:52 Tada Mu reko{e Jevreji: Sad videsmo da je |avo u tebi: Avraam umre i proroci, a ti govori{: Ko odr`i re~ moju ne}e okusiti smrti doveka.

8:53 Eda li si ti ve}i od oca na{eg Avraama, koji umre? I proroci pomre{e: ko se ti sam gradi{?}

8:54 Isus odgovori: Ako se ja sam slavim, slava je moja ni{ta: Otac je moj koji me slavi, za kog vi govorite da je va{ Bog.

8:55 I ne poznajete Ga, a ja Ga znam; i ako ka`em da Ga ne znam bi}u la`a kao vi. Nego Ga znam, i re~ Njegovu dr`im.

8:56 Avraam, otac va{, bio je rad da vidi dan moj; i vide, i obradova se.

8:57 Tada Mu reko{e Jevreji: Jo{ ti nema pedeset godina, i Avraama li si video?

8:58 A Isus im re~e: Zaista, zaista vam ka`em: Ja sam pre nego se Avraam rodio.

8:59 Tada uze{e kamenje da bace na Nj; a Isus se sakri, i iza|e iz crkve pro{av{i izme|u njih i oti-de tako.

GLAVA 9

I prolaze}i vide ~oveka slepog od ro|enja.

9:2 I zapita{e Ga u~enici Njegovi govore}i: Ravi! Ko sagre{i, ili ovaj ili roditelji njegovi, te se rodi slep?

9:3 Isus odgovori: Ni on sagre{i ni roditelji njegovi, nego da se jave dela Bo`ija na njemu.

9:4 Meni valja raditi dela Onog koji me posla dok je dan: do}i }e no} kad niko ne mo`e raditi.

9:5 Dok sam na svetu videlo sam svetu.

9:6 Rekav{i ovo pljunu na zemlju i na~ini kao od pljuva~ke, i pomaza kalom o~i slepome,

9:7 I re~e: Idi umij se u banji siloamskoj (koje zna~i poslan). Otide, dakle, i umi se, i do|e gledaju}i.

9:8 A susedi i koji ga behu videli pre da be{e slep govorahu: Nije li ovo onaj {to se |a{e i pro{a- {e?}

9:9 Jedni govorahu: On je; a drugi: Nalik je na nj. A on govora{e: Ja sam.

9:10 Tada mu govorahu: Kako ti se otvori{e o~i?

9:11 On odgovori i re~e: ^ovek koji se zove Isus na~ini kao, i pomaza o~i moje, i re~e mi: Idi u banju siloamsku i umij se. A kad otidoh i umih se, progledah.

9:12 Tada mu reko{e: Gde je on? Re~e: Ne znam.

9:13 Tada ga povedo{e k farisejima, onog {to be{e nekad slep.

9:14 A be{e subota kad na~ini Isus kao i otvori mu o~i.

9:15 Tada ga opet pitahu i fariseji kako progleda. A on im re~e: Kao metnu mi na o~i, i umih se i vidim.

9:16 Tada govorahu neki od fariseja: Nije ovaj ~ovek od Boga jer ne svetkuje subote. Drugi govorahu: Kako mo`e ~ovek gre{an takva ~udesa ~initi? I posta raspra me|u njima.

9:17 Reko{e, dakle, opet slepcu: [ta ka`e{ ti za njega {to ti otvori o~i tvoje? A on re~e: Prorok je.

9:18 Tada Jevreji ne verova{e za njega da be{e slep i progleda, dok ne dozva{e roditelje onog {to je progledao,

9:19 I zapita{e ih govore}i: Je li ovo va{ sin za koga vi govorite da se rodi slep? Kako, dakle, sad vidi?

9:20 A roditelji njegovi odgovori{e im i reko{e: Znamo da je ovo sin na{ i da se rodi slep,

9:21 A kako sad vidi ne znamo: ili ko mu otvori o~i mi ne znamo; on je veliki, pitajte njega, neka sam ka`e za sebe.

9:22 Ovo reko{e roditelji njegovi, jer se bojahu Jevreja; jer se Jevreji behu dogovorili da bude isklju~en iz zbornice ko Ga prizna za Hrista.

9:23 Zato reko{e roditelji njegovi: On je veliki, pitajte njega.

9:24 Tada, po drugi put dozva{e ~oveka koji je bio slep i reko{e mu: Daj Bogu slavu; mi znamo da je ~ovek ovaj gre{an.

9:25 A on odgovori i re~e: Je li gre{an ne znam; samo znam da ja bejah slep, a sad vidim.

9:26 Tada mu opet reko{e: [ta ti u~ini, kako otvori o~i tvoje?

9:27 Odgovori im: Ja vam ve} kazah, i ne slu{aste; {ta }ete opet slu{ati? Ve} ako i vi ho}ete u~enici njegovi da budete?

9:28 A oni ga ukori{e, i reko{e mu: Ti si u~enik njegov, a mi smo u~enici Mojsijevi.

9:29 Mi znamo da s Mojsijem govori Bog; a ovog ne znamo otkuda je

9:30 A ~ovek odgovori i re~e im: To i jeste za ~udo {to vi ne znate otkud je, a On otvori o~i moje.

9:31 A znamo da Bog ne slu{a gre{nika; nego ako ko po{tuje Boga i volju Njegovu tvori, onog slu{a.

9:32 Otkako je sveta nije ~uveno da ko otvori o~i ro|enom slepcu.

9:33 Kad On ne bi bio od Boga ne bi mogao ni{ta ~initi.

9:34 Odgovori{e i reko{e mu: Ti si se rodio sav u gresima, pa zar ti nas da u~i? I istera{e ga napolje.

9:35 Isus ~u da ga istera{e napolje; i na{av{i ga re~e mu; veruje{ li ti Sina Bo`ijeg?

9:36 On odgovori i re~e: Ko je, Gospode, da Ga verujem?

9:37 A Isus mu re~e: i video si ga, i koji govori s tobom Ga je.

9:38 A on re~e: Verujem Gospode! I pokloni Mu se.

9:39 I re~e Isus: Ja do|oh na sud na ovaj svet, da vide koji ne vide, i koji vide da postanu slepi.

9:40 I ~u{e ovo neki od fariseja koji behu s Njim, i reko{e Mu: Eda li smo mi slepi?

9:41 Re~e im Isus: Kada biste bili slepi ne biste imali greha, a sad govorite da vidite, tako va{ greh ostaje.

GLAVA 10

Zaista, zaista vam ka`em: ko ne ulazi na vrata u tor ov~iji nego prelazi na drugom mestu on je lupe` i hajduk;

10:2 A koji ulazi na vrata jeste pastir ovcama.

10:3 Njemu vratar otvara, i ovce glas njegov slu{aju, i svoje ovce zove po imenu, i izgoni ih;

10:4 I kad svoje ovce istera, ide pred njima, i ovce idu za njim, jer poznaju glas njegov.

10:5 A za tu |inom ne}e da idu, nego be`e od njega, jer ne poznaju glas tu |i.

10:6 Ovu pri~u kaza im Isus, ali oni ne razume{e {ta to be{e {to im kaza.

10:7 Tada im re~e Isus opet: Zaista, zaista vam ka`em: ja sam vrata k ovcama.

10:8 Svi koliko ih god do|e pre mene lupe`i su i hajduci; ali ih ovce ne poslu{a{e.

10:9 Ja sam vrata; ko u|e kroza me spa{e se, i u}i }e i izi}i }e, i pa{u }e na|i.

10:10 Lupe` ne dolazi niza{ta drugo nego da ukrade i ubije i pogubi; ja do|oh da imaju `ivot i izobilje.

10:11 Ja sam pastir dobri; pastir dobri du{u svoju pola`e za ovce.

10:12 A najamnik, koji nije pastir, kome nisu ovce svoje, vidi vuka gde ide, i ostavlja ovce, i be`i: i vuk zgrabi ovce i raspudi ih;

10:13 A najamnik be`i, jer je najamnik i ne mari za ovce.

10:14 Ja sam pastir dobri i znam svoje, i moje mene znaju.

10:15 Kao {to mene zna Otac i ja znam Oca; i du{u svoju pola`em za ovce.

10:16 I druge ovce imam koje nisu iz ovog tora, i one mi valja dovesti; i ~u}e glas moj, i bi}e jedno stado i jedan pastir.

10:17 Zato me Otac ljubi, jer ja du{u svoju pola`em da je opet uzmem.

10:18 Niko je ne otima od mene, nego je ja sam od sebe pola`em. Vlast imam polo`iti je i vlast imam uzeti je opet. Ovu sam zapovest primio od Oca svog.

10:19 Tada opet posta raspra me | u Jevrejima za ove re~i.

10:20 Mnogi od njih govorahu: U njemu je | avo, i poludeo je; {ta ga slu{ate?

10:21 Drugi govorahu: Ove re~i nisu ludoga; zar mo`e | avo slepima o~i otvarati?

10:22 A be{e tada praznik obnovljenja u Jerusallimu, i be{e zima.

10:23 I hoda{e Isus u crkvi po tremu Solomunovom.

10:24 A Jevreji Ga opkoli{e, i govorahu Mu: Dokle }e{ mu~iti du{e na{e? Ako si ti Hristos, ka`i nam slobodno.

10:25 Isus im odgovori: Ja vam kazah, pa ne verujete. Dela koja tvorim ja u ime Oca svog ona svedo~e za me.

10:26 Ali vi ne verujete; jer niste od mojih ovaca, kao {to vam kazah.

10:27 Ovce moje slu{aju glas moj, i ja poznajem njih, i za mnom idu.

10:28 I ja }u im dati `ivot ve~ni, i nikad ne}e izginiti, i niko ih ne}e oteti iz ruke moje.

10:29 Otac moj koji mi ih dade ve}i je od svih; i niko ih ne mo`e oteti iz ruke Oca mog.

10:30 Ja i Otac jedno smo.

10:31 A Jevreji opet uze{e kamenje da Ga ubiju.

10:32 Isus im odgovori: Mnoga vam dobra dela javih od Oca svog; za koje od onih dela bacate kamenje na me?

10:33 Odgovori{e Mu Jevreji govore}i: Za dobro delo ne bacamo kamenje na te, nego za hulu na Boga, {to ti, ~ovek budu}i, gradi{ se Bog.

10:34 Isus im odgovori: Ne stoji li napisano u zakonu va{em: Ja rekoh: bogovi ste?

10:35 Ako one nazva bogovima kojima re~ Bo`ija bi, i pismo se ne mo`e pokvariti;

10:36 Kako vi govorite Onome kog Otac posveti i posla na svet: Hulu na Boga govori{, {to rekoh: Ja sam Sin Bo`ji?

10:37 Ako ne tvorim dela Oca svog ne verujte mi.

10:38 Ako li tvorim, ako meni i ne verujete, delima mojim verujte, da poznate i verujete da je Otac u meni i ja u Njemu.

10:39 Tada opet gledahu da Ga uhvate; ali im se izma~e iz ruku.

10:40 I otide opet preko Jordana na ono mesto gde Jovan pre kr{tava{e; i osta onde.

10:41 I mnogi do|o{e k Njemu i govorahu: Jovan ne u~ini ni jednog ~uda, ali sve {to kaza Jovan za Ovog istina be{e.

10:42 I mnogi verova{e Ga onde.

GLAVA 11

Be{e pak jedan bolesnik, Lazar iz Vitanije iz sela Marije i Marte, sestre njene.

11:2 (A Marija, koje brat Lazar bolova{e, be{e ona {to pomaza Gospoda mirom i otre noge Njegove svojom kosom.)

11:3 Onda posla{e sestre k Njemu govore}i: Gospode! Gle, onaj koji Ti je mio bolestan je.

11:4 A kad ~u Isus, re~e: Ova bolest nije na smrt, nego na slavu Bo`iju, da se proslavi Sin Bo`ji s nje.

11:5 A Isus ljublja{e Martu i sestru njenu i Lazara.

11:6 A kad ~u da je bolestan, tada osta dva dana na onom mestu gde be{e.

11:7 A potom re~e u~enicima: Hajdemo opet u Judeju.

11:8 U~enici Mu reko{e: Ravi! Sad Judejci htedo{e da Te ubiju kamenjem, pa opet ho}e{ da ide{ onamo?

11:9 Isus odgovori: Nije li dvanaest sahata u danu? Ko danju ide ne spoti~e se, jer vidi videlo ovog sveta;

11:10 A ko ide no}u spoti~e se, jer nema videla u njemu.

11:11 Ovo kaza, i potom im re~e: Lazar, na{ prijatelj, zaspao; nego idem da ga probudim.

11:12 Onda Mu reko{e u~enici Njegovi: Gospode! Ako je zaspao, usta}e.

11:13 A Isus im re~e za smrt njegovu, a oni mi{ljahu da govori za spavanje sna.

11:14 Tada im Isus kaza upravo: Lazar umre.

11:15 I milo mi je vas radi {to nisam bio onamo da verujete; nego hajdemo k njemu.

11:16 Onda Toma, koji se zva{e Bliznac, re~e u~enicima: Hajdemo i mi da pomremo s njim.

11:17 A kad do|e Isus na|e ga, a on ve} ~etiri dana u grobu.

11:18 (A Vitanija be{e blizu Jerusalima oko petnaest potrkali{ta.)

11:19 I mnogi od Judejaca behu do{li k Marti i Mariji da ih te{e za bratom njihovim.

11:20 Kad Marta dakle ~u da Isus ide, iza|e preda Nj, a Marija se|a{e doma.

11:21 Onda re~e Marta Isusu: Gospode! Da si Ti bio ovde ne bi moj brat umro.

11:22 A i sad znam da {ta zai{te{ u Boga da}e ti Bog.

11:23 Isus joj re~e: Brat }e tvoj ustati.

11:24 Marta Mu re~e: Znam da }e ustati o vaskrsenju, u poslednji dan.

11:25 A Isus joj re~e: Ja sam vaskrsenje i `ivot; koji veruje mene ako i umre `ive}e.

11:26 I nijedan koji `ivi i veruje mene ne}e umreti vavek. Veruje{ li ovo?

11:27 Re~e Mu: Da, Gospode! Ja verovah da si Ti Hristos, Sin Bo`ji koji je trebalo da do|e na svet.

11:28 I ovo rekav{i otide te zovnu tajno Mariju, sestru svoju govore}i: U~itelj je do{ao, i zove te.

11:29 A ona kad ~u, usta brzo i otide k Njemu.

11:30 Jer Isus jo{ ne be{e do{ao u selo, nego be{e na onom mestu gde Ga srete Marta.

11:31 A Judejci onda koji behu s njom u ku}i i te{ahu je, kad vide{e Mariju da brzo usta i izi|e, po|o{e za njom govore}i da ide na grob da pla~e onamo.

11:32 A Marija kako do|e gde be{e Isus, i vide Ga, pade na noge Njegove govore}i Mu: Gospode! Da si Ti bio ovde, ne bi umro moj brat.

11:33 Onda Isus kad je vide gde pla~e, i gde pla~u Judejci koji do|o{e s njom, zgrozi se u duhu, i sam postade `alostan.

11:34 I re~e: Gde ste ga metnuli? Reko{e Mu: Gospode! Hajde da vidi{.

11:35 Udari{e suze Isusu.

11:36 Onda Judejci govorahu: Gledaj kako ga ljublja{e,

11:37 A neki od njih reko{e: Ne moga{e li ovaj koji otvori o~i slepcu u~initi da i ovaj ne umre?

11:38 A Isus opet se zgrozi u sebi, i do|e na grob; a be{e pe}ina, i kamen le`a{e na njoj.

11:39 Isus re~e: Uzmite kamen. Re~e Mu Marta, sestra onog {to je umro: Gospode! Ve} smrdi; jer su ~etiri dana kako je umro.

11:40 Isus joj re~e: Ne rekoh li ti da ako veruje{ vide}e{ slavu Bo`ju?

11:41 Uze{e, dakle, kamen gde le`a{e mrtvac; a Isus podi`e o~i gore, i re~e: O~e! Hvala Ti {to si me usli{io.

11:42 A ja znadoh da me svagda slu{a{; nego rekoh naroda radi koji ovde stoji, da veruju da si me Ti poslao.

11:43 I ovo rekav{i zovnu iza glasa: Lazare! Izi|i napolje.

11:44 I izi|e mrtvac obaviv platnom po rukama i po nogama, i lice njegovo ubrusom povezano. Isus im re~e: Razre{ite ga i pustite nek ide.

11:45 Onda mnogi od Judejaca koji behu do{li k Mariji i vide{e {ta u~ini Isus, verova{e Ga.

11:46 A neki od njih otido{e k farisejima i kaza{e im {ta u~ini Isus.

11:47 Onda glavari sve{teni~ki i fariseji sabra{e skup{tinu, i govorahu: [ta }emo ~initi? ^ovek ovaj ~ini mnoga ~udesa.

11:48 Ako ga ostavimo tako, svi }e ga verovati; pa }e do}i Rimljani i uzeti nam zemlju i narod.

11:49 A jedan od njih, po imenu Kajafa, koji one godine be{e poglavar sve{teni~ki, re~e im: Vi ne znate ni{ta;

11:50 I ne mislite da je nama bolje da jedan ~ovek umre za narod, negoli da narod sav propadne.

11:51 A ovo ne re~e sam od sebe, nego, budu}i poglavar sve{teni~ki one godine, prore~e da Isusu valja umreti za narod;

11:52 I ne samo za narod, nego da i rasejanu decu Bo`iju skupi ujedno.

11:53 Od toga, dakle, dana dogovori{e se da Ga ubiju.

11:54 A Isus vi{e ne ho|a{e javno po Judejcima, nego odande otide u kraj blizu pustinje u grad po imenu Jefrem, i onde ho|a{e s u~enicima svojim.

11:55 A be{e blizu pasha jevrejska, i mnogi iz onog kraja do|o{e u Jerusalim pre pashe da se o~iste.

11:56 Tada tra`ahu Isusa, i stoje}i u crkvi govorahu me|u sobom: [ta mislite vi za{to ne dolazi na praznik?

11:57 A glavari sve{teni~ki i fariseji izda{e zapovest ako Ga ko opazi gde je, da javi da Ga uhvate.

GLAVA 12

A Isus pre pashe na {est dana do|e u Vitaniu gde be{e Lazar {to umre, koga podi`e iz mrtvih.

12:2 Onde Mu, pak, zgotovi{e ve~eru, i Marta slu`a{e, a i Lazar se|a{e s njim za trpezom;

12:3 A Marija uzev{i litru pravog nardovog mnogocenog mira pomaza noge Isusove, i otre kosom svojom noge Njegove; a ku}a se napuni mirisa od mira.

12:4 Onda re~e jedan od u~enika Njegovih, Juda Simonov Iskariotski, koji Ga posle izdade:

12:5 Za{to se ovo miro ne prodade za trista gro{a i ne dade siromasima?

12:6 A ovo ne re~e {to se stara{e za siromahe, nego {to be{e lupe`, i ima{e kov~e`i}, i no{a{e {to se meta{e u nj.

12:7 A Isus re~e: Ne dirajte u nju; ona je to dohranila za dan mog pogreba;

12:8 Jer siromahe svagda imate sa sobom, a mene nemate svagda.

12:9 Razume, pak, mnogi narod iz Judeje da je onde i do|o{e ne samo Isusa radi nego i da vide Lazara kog podi`e iz mrtvih.

12:10 A glavari sve{teni~ki dogovori{e se da i Lazara ubiju;

12:11 Jer mnogi njega radi i|ahu iz Judeje i verovahu Isusa.

12:12 A sutradan, mnogi od naroda koji be{e do{ao na praznik, ~uv{i da Isus ide u Jerusalim

12:13 Uze{e grane od finika i izi|o{e Mu na sret, i vikahu govore}i: Osana! Blagosloven koji ide u ime Gospodnje, car Izrailjev.

12:14 A Isus na{av{i magare usede na nj, kao {to je pisano:

12:15 Ne boj se k}eri Sionova, evo car tvoj ide sede}i na magaretu.

12:16 Ali ovo u~enici Njegovi ne razume{e pre: nego kad se proslavi Isus onda se opomenu{e da ovo be{e za Njega pisano, i ovo Mu u~ini{e.

12:17 A narod svedo~a{e koji be{e pre s Njim kad Lazara izazva iz groba i podi`e ga iz mrtvih.

12:18 Zato Ga i srete narod, jer ~u{e da On u~ini ovo ~udo.

12:19 A fariseji govorahu me|u sobom: Vidite da ni{ta ne poma`e? Gle, svet ide za njim.

12:20 A behu neki Grci koji behu do{li na praznik da se mole Bogu.

12:21 Oni dakle pristupi{e k Filipu, koji be{e iz Vitsaide galilejske, i moljahu ga govore}i: Gospodine! Mi bismo hteli da vidimo Isusa.

12:22 Do|e Filip i kaza Andriji, a Andrija i Filip opet kaza{e Isusu.

12:23 A Isus odgovori im govore}i: Do|e ~as da se proslavi Sin ~ove~iji.

12:24 Zaista, zaista vam ka`em: Ako zrno p{eni~no padnuv{i na zemlju ne umre, ono jedno ostane; ako li umre mnogo roda rodi;

12:25 Koji ljubi du{u svoju izgubi}e je, a ko mrzi na du{u svoju na ovom svetu, sa~uva}e je za `ivot ve~ni.

12:26 Ko meni slu`i, za mnom nek ide, i gde sam ja onde i sluga moj nek bude; i ko meni slu`i onog }e po{tovati Otac moj.

12:27 Sad je du{a moja `alosna; i {ta da ka`em? O~e! Sa~uvaj me od ovog ~asa; ali za to do|oh na ~as ovaj.

12:28 O~e! Proslavi ime svoje! Tada glas do|e s neba: I proslavio sam i opet }u proslaviti.

12:29 A kad ~u narod koji staja{e, govorahu: Grom zagrmi; a drugi govorahu: An|eo mu govori.

12:30 Isus odgovori i re~e: Ovaj glas ne bi mene radi nego naroda radi.

12:31 Sad je sud ovom svetu; sad }e biti isteran knez ovog sveta napolje.

12:32 I kad ja budem podignut od zemlje, sve }u privu}i k sebi.

12:33 A ovo govora{e da poka`e kakvom }e smrti umreti.

12:34 Narod Mu odgovori: Mi ~usmo iz zakona da }e Hristos ostati vavek; kako ti govori{ da se sinu ~ove~ijem valja podignuti? Ko je taj sin ~ove~iji?

12:35 A Isus im re~e: Jo{ je malo vremena videlo s vama; hodite dok videlo imate da vas tama ne obuzme; jer ko hodi po tami ne zna kuda ide.

12:36 Dok videlo imate verujte videlo, da bude te sinovi videla. Rekav{i ovo Isus otide i sakri se od njih.

12:37 Ako je i ~inio tolika ~udesa pred njima, opet Ga ne verovahu;

12:38 Da se zbude re~ Isaije proroka koji re~e: Gospode! Ko verova govorenju na{em? I ruka Gospodnja kome se otkri?

12:39 Zato ne mogahu verovati, jer opet re~e Isaija:

12:40 Zaslepio je o~i njihove i okamenio srca njihova, da ne vide o~ima ni srcem razumeju, i ne obrate se da ih iscelim.

12:41 Ovo re~e Isaija kad vide slavu Njegovu i govori za Njega.

12:42 Ali opet i od knezova mnogi Ga verova{e; nego radi fariseja ne priznavahu, da ne bi bili izgnani iz zbornice;

12:43 Jer im ve}ma omile slava ljudska nego slava Bo`ija.

12:44 A Isus povika i re~e: Ko mene veruje ne veruje mene, nego Onog koji me posla;

12:45 I ko vidi mene, vidi Onog koji me posla.

12:46 Ja do|oh videlo na svet, da nijedan koji me veruje ne ostane u tami.

12:47 I ko ~uje moje re~i i ne veruje, ja mu ne}u suditi; jer ja ne do|oh da sudim svetu, nego da spa~em svet.

12:48 Koji se odre~e mene, i ne prima re~i mojih, ima sebi sudiju: re~ koju ja govorih ona }e mu suditi u poslednji dan;

12:49 Jer ja od sebe ne govorih, nego Otac koji me posla On mi dade zapovest {ta }u kazati i {ta }u govoriti.

12:50 I znam da je zapovest Njegova `ivot ve~ni. [ta ja dakle govorim onako govorim kao {to mi re~e Otac.

GLAVA 13

A pred praznik pashe znaju}i Isus da Mu do|e ~as da pre|e iz ovog sveta k Ocu, kako je ljubio svoje koji behu na svetu, do kraja ih ljubi.

13:2 I po ve~eri, kad ve} |avo be{e metnuo u srce Judi Simonovu Iskariotskom da Ga izda,

13:3 Znaju}i Isus da Mu sve Otac dade u ruke, i da od Boga izi|e, i k Bogu ide,

13:4 Ustade od ve~ere, i skide svoje haljine, i uze ubrus te se zapre`e;

13:5 Potom usu vodu u umivaonicu, i po~e prati noge u~enicima i otirati ubrusom kojim be{e zapre~nut.

13:6 Onda do|e k Simonu Petru, i on Mu re~e: Gospode! Zar Ti moje noge da opere{?

13:7 Isus odgovori i re~e mu: [ta ja ~inim ti sad ne zna{, ali }e{ posle doznati.

13:8 Re~e Mu Petar: Nikad Ti ne}e{ oprati mojih nogu. Isus mu odgovori: Ako te ne operem nema{ dela sa mnom.

13:9 Re~e Mu Simon Petar: Gospode! Ne samo noge moje, nego i ruke i glavu.

13:10 Isus mu re~e: Opranom ne treba do samo noge oprati, jer je sav ~ist; i vi ste ~isti, ali ne svi.

13:11 Jer zna{e izdajnika svog, zato re~e: Niste svi ~isti.

13:12 A kad im oprao noge, uze haljine svoje, i sedav{i opet za trpezu re~e im: Znate li {ta ja u~i-nih vama?

13:13 Vi zovete mene u~iteljem i Gospodom; i pravo velite: jer jesam.

13:14 Kad dakle ja oprao vama noge, Gospod i u~itelj, i vi ste du`ni jedan drugom prati noge.

13:15 Jer ja vam dadoh ugled da i vi tako ~inite kao {to ja vama u~inih.

13:16 Zaista, zaista vam ka`em: Nije sluga ve}i od gospodara svog, niti je poslanik ve}i od onog koji ga je poslao.

13:17 Kad ovo znate, blago vama ako ga izvr{u-jete.

13:18 Ne govorim za sve vas, jer ja znam koje izabrah; nego da se zbude pismo: Koji sa mnom hleb jede podi`e petu svoju na me.

13:19 Sad vam ka`em pre nego se zbude, da kad se zbude, verujete da sam ja.

13:20 Zaista, zaista vam ka`em: Koji prima onog koga po{aljem mene prima; a ko prima mene prima Onog koji me posla.

13:21 Rekav{i ovo Isus posta `alostan u duhu, i posvedo~i i re~e: Zaista, zaista vam ka`em: Jedan izme|u vas izda}e me.

13:22 Onda se u~enici zgledahu me|u sobom, i ~u|ahu se za koga govori.

13:23 A jedan od u~enika Njegovih, kog Isus ljublja{e, se |a{e za trpezom na krilu Isusovom.

13:24 Onda nama`e na njega Simon Petar da zapita ko bi to bio za koga govori.

13:25 A on le`e na prsi Isusove i re~e Mu: Gospode! Ko je to?

13:26 Isus odgovori: Onaj je kome ja umo~iv{i zalogaj dam. I umo~iv{i zalogaj dade Judi Simonovom Iskariotskom.

13:27 I po zalogaju tada u|e u njega sotona. Onda mu re~e Isus: [ta ~ini{ ~ini br`e.

13:28 A ovo ne razume niko od onih {to se|ahu za trpezom za{to mu re~e.

13:29 A neki mi{ljahu, budu}i da u Jude be{e kesa, da mu Isus re~e: Kupi {ta treba za praznik; ili da da {ta siroma{nima.

13:30 A on uzev{i zalogaj odmah izi|e; a be{e no}.

13:31 Kad on izi|e, onda Isus re~e: Sad se proslavi Sin ~ove~iji i Bog se proslavi u Njemu.

13:32 Ako se Bog proslavi u Njemu, i Bog }e Njega proslaviti u sebi, i odmah }e Ga proslaviti.

13:33 De~ice! Jo{ sam malo s vama; tra`i}ete me, i kao {to rekoh Judejcima: Kuda ja idem vi ne mo`ete do}i, i vama govorim sad.

13:34 Novu vam zapovest dajem da ljubite jedan drugog, kao {to ja vas ljubih, da se i vi ljubite me|u sobom.

13:35 Potom }e svi poznati da ste moji u~enici, ako uzimate ljubav me|u sobom.

13:36 Re~e Mu Simon Petar: Gospode! Kuda ide{? Isus mu odgovori: Kuda ja idem ne mo`e{ sad i}i za mnom, ali }e{ posle po}i za mnom.

13:37 Petar Mu re~e: Gospode! Za{to sad ne mogu i}i za Tobom? Du{u }u svoju polo`iti za Te.

13:38 Odgovori mu Isus: Du{u li }e{ svoju polo`iti za me? Zaista, zaista ti ka`em: ne}e petao zapevati dok me se triput ne odrekne{.

GLAVA 14

Da se ne pla{i srce va{e, verujte Boga, i mene verujte.

14:2 Mnogi su stanovi u ku}i Oca mog. A da nije tako, kazao bih vam; idem da vam pripravim mesto.

14:3 I kad otidem i pripravim vam mesto, opet }u do}i, i uze}u vas k sebi da i vi budete gde sam ja.

14:4 I kuda ja idem znate, i put znate.

14:5 Re~e Mu Toma: Gospode! Ne znamo kuda ide{; i kako mo`emo put znati?

14:6 Isus mu re~e: Ja sam put i istina i `ivot; niko ne}e do}i k Ocu do kroza me.

14:7 Kad biste mene znali onda biste znali i Oca mog; i odsele poznajete Ga, i videste Ga.

14:8 Re-e Mu Filip: Gospode! Poka`i nam Oca i bi}e nam dosta.

14:9 Isus mu re-e: Toliko sam vreme s vama i nisi me poznao, Filipe? Koji vide mene, vide Oca; pa kako ti govori{: Poka`i nam Oca?

14:10 Zar ne veruje{ da sam ja u Ocu i Otac u meni? Re-i koje vam ja govorim ne govorim od sebe; nego Otac koji stoji u meni On tvori dela.

14:11 Verujte meni da sam ja u Ocu i Otac u meni; ako li meni ne verujete, verujte mi po tim delima.

14:12 Zaista, zaista vam ka`em: koji veruje mene, dela koja ja tvorim i on }e tvoriti, i ve}a }e od ovih tvoriti; jer ja idem k Ocu svom;

14:13 I {ta god zai{tete u Oca u ime moje, ono }u vam u~initi, da se proslavi Otac u Sinu.

14:14 I ako {ta zai{tete u ime moje, ja }u u~initi.

14:15 Ako imate ljubav k meni, zapovesti moje dr`ite.

14:16 I ja }u umoliti Oca, i da}e vam drugog ute{itelja da bude s vama vavek:

14:17 Duha istine, kog svet ne mo`e primiti, jer Ga ne vidi niti Ga poznaje; a vi Ga poznajete, jer u vama stoji, i u vama }e biti.

14:18 Ne}u vas ostaviti sirotne; do}i }u k vama.

14:19 Jo{ malo i svet mene vi{e ne}e videti; a vi }ete me videti; jer ja `ivim, i vi }ete `iveti.

14:20 U onaj }ete vi dan doznati da sam ja u Ocu svom, i vi u meni, i ja u vama.

14:21 Ko ima zapovesti moje i dr`i ih, on je onaj {to ima ljubav k meni; a koji ima ljubav k meni ima}e k njemu ljubav Otac moj; i ja }u imati ljubav k njemu, i javi}u mu se sam.

14:22 I re-e Mu Juda, ne Iskariotski: Gospode! [ta je to da }e{ se nama javiti a ne svetu?

14:23 Isus odgovori i re-e mu: Ko ima ljubav k meni, dr`a}e re~ moju; i Otac moj ima}e ljubav k njemu; i k njemu }emo do}i, i u njega }emo se staniti.

14:24 Koji nema ljubavi k meni ne dr`i mojih re~i; a re~ {to ~ujete nije moja nego Oca koji me posla.

14:25 Ovo vam kazah dok sam s vama.

14:26 A ute{itelj, Duh Sveti, kog }e Otac poslati u ime moje, On }e vas nau~iti svemu i napomenu}e vam sve {to vam rekoh.

14:27 Mir vam ostavljam, mir svoj dajem vam; ne dajem vam ga kao {to svet daje, da se ne pla{i srce va{e i da se ne boji.

14:28 ^uste da vam ja kazah: idem i do}i }u k vama. Kad biste imali ljubav k meni, onda biste se obradovali {to rekoh: idem k Ocu; jer je Otac moj ve}i od mene.

14:29 I sad vam kazah, pre dok se nije zbililo, da verujete kad se zbude.

14:30 Ve} ne}u mnogo govoriti s vama; jer ide knez ovog sveta, i u meni nema ni{ta.

14:31 Nego da vidi svet da imam ljubav k Ocu, i kao {to mi zapovedi Otac onako tvorim. Ustanite, hajdemo odavde.

GLAVA 15

Ja sam pravi ~okot, i Otac je moj vinogradar; 15:2 Svaku lozu na meni koja ne ra|a roda odse}i }e je; i svaku koja ra|a rod o~isti}e je da vi{e roda rodi.

15:3 Vi ste ve} o~i{eni re~ju koju vam govorih.

15:4 Budite u meni i ja }u u vama. Kao {to loza ne mo`e roda roditi sama od sebe, ako ne bude na ~okotu, tako i vi ako na meni ne budete.

15:5 Ja sam ~okot a vi loze; i koji bude u meni i ja u njemu on }e roditi mnogi rod; jer bez mene ne mo`ete ~initi ni{ta.

15:6 Ko u meni ne ostane izbaci}e se napolje kao loza, i osu{i}e se, i skupi}e je, i u oganj baciti, i spaliti.

15:7 Ako ostanete u meni i re~i moje u vama ostanu, {ta god ho}ete i{tite, i bi}e vam.

15:8 Tim }e se Otac moj proslaviti, da rod mnogi rodite; i bi}ete moji u~enici.

15:9 Kao {to Otac ima ljubav k meni, i ja imam ljubav k vama; budite u ljubavi mojoj.

15:10 Ako zapovesti moje uzdr`ite osta}ete u ljubavi mojoj, kao {to ja odr`ah zapovesti Oca svog i ostajem u ljubavi Njegovoj.

15:11 Ovo vam kazah, da radost moja u vama ostane i radost va{a se ispuni.

15:12 Ovo je zapovest moja da imate ljubav me|u sobom, kao {to ja imadoh ljubav k vama.

15:13 Od ove ljubavi niko ve}e nema, da ko du{u svoju polo`i za prijatelje svoje.

15:14 Vi ste prijatelji moji ako tvorite {ta vam ja zapovedam.

15:15 Vi{e vas ne nazivam slugama; jer sluga ne zna {ta radi gospodar njegov; nego vas nazvah prijateljima; jer vam sve kazah {to ~uh od Oca svog.

15:16 Vi mene ne izabrate, nego ja vas izabrah, i postavih vas da vi idete i rod rodite; i da va{ rod ostane, da {ta god zai{tete u Oca u ime moje da vam da.

15:17 Ovo vam zapovedam da imate ljubav me|u sobom.

15:18 Ako svet na vas uzmrzi, znajte da na mene omrznu pre vas.

15:19 Kad biste bili od sveta, onda bi svet svoje ljubio; a kako niste od sveta, nego vas ja od sveta izbrah, zato mrzi na vas svet.

15:20 Opominjite se re~i koju vam ja rekoh: nije sluga ve}i od gospodara svog. Ako mene izgna{e, i vas }e izgnati; ako moju re~ odr`a{e, i va{u }e odr`ati.

15:21 Ali sve }e vam ovo ~initi za ime moje, jer ne poznaju Onog koji me posla.

15:22 Da nisam bio do{ao i govorio im ne bi greha imali; a sad izgovora ne}e imati za greh svoj.

15:23 Koji mrzi na mene i na Oca mog mrzi.

15:24 Da nisam bio i dela tvorio me|u njima kojih niko drugi ne tvori, ne bi greha imali; a sad i vide{e, i omrznu{e na mene i na Oca mog.

15:25 Ali da se zbude re~ napisana u zakonu njihovom: Omrznu{e na me niza{ta.

15:26 A kad do|e ute{itelj, koga }u vam poslati od Oca, Duh istine, koji od Oca izlazi, On }e svedo~iti za mene.

15:27 A i vi }ete svedo~iti, jer ste od po~etka sa mnom.

GLAVA 16

Ovo vam kazah da se ne sablaznite.

16:2 Izgoni}e vas iz zbornica; a do}i }e vreme kad }e svaki koji vas ubije misliti da Bogu slu`bu ~ini.

16:3 I ovo }e ~initi, jer ne pozna{e Oca ni mene.

16:4 Nego vam ovo kazah kad do|e vreme da se opomenete ovog da vam ja kazah; a isprva ne kazah vam ovo, jer bijah s vama.

16:5 A sad idem k Onome koji me posla, i niko me od vas ne pita: Kuda ide{?}

16:6 Nego {to vam ovo kazah `alosti napuni se srce va{e.

16:7 Nego vam ja istinu govorim: bolje je za vas da ja idem; jer ako ja ne idem, ute{itelj ne}e do}i k vama; ako li idem, posla}u Ga k vama.

16:8 I kad On do|e pokara}e svet za greh, i za pravdu, i za sud;

16:9 Za greh, dakle, {to ne veruju mene;

16:10 A za pravdu {to idem k Ocu svom; i vi{e me ne}ete videti;

16:11 A za sud {to je knez ovog sveta osu|en.

16:12 Jo{ vam mnogo imam kazati; ali sad ne mo`ete nositi.

16:13 A kad do|e On, Duh istine, uputi}e vas na svaku istinu; jer ne}e od sebe govoriti, nego }e govoriti {ta ~uje, i javi}e vam {ta }e biti unapred.

16:14 On }e me proslaviti, jer }e od mog uzeti, i javi}e vam:

16:15 Sve {to ima Otac moje je; zato rekoh da }e od mog uzeti, i javiti vam.

16:16 Jo{ malo, i ne}ete me videti, i opet malo, pa }ete me videti: jer idem k Ocu.

16:17 A neki od u~enika Njegovih reko{e me|u sobom: [ta je to {to nam ka`e: Jo{ malo, i ne}ete me videti; i opet malo pa }ete me videti; i: Ja idem k ocu?

16:18 Govorahu, dakle: [ta je to {to govori: Malo? Ne znamo {ta govori.

16:19 A Isus razume da hte{e da Ga zapitaju, pa im re~e: Zato li se zapitkujete me|u sobom {to re-

koh: Jo{ malo i ne}ete me videti, i opet malo pa }ete me videti?

16:20 Zaista, zaista vam ka`em da }ete vi zaplakati i zaridati, a svet }e se radovati; i vi }ete `alostni biti, ali }e se va{a `alost okrenuti na radost.

16:21 @ena kad ra|a trpi muku; jer do|e ~as njen: ali kad rodi dete, vi{e se ne opominje `alosti od radosti, jer se rodi ~ovek na svet.

16:22 Tako i vi, dakle, imate sad `alost; ali }u vas opet videti, i radova}e se srce va{e, i va{e radosti ne}e niko uzeti od vas;

16:23 I u onaj dan ne}ete me pitati niza{ta. Zaista, zaista vam ka`em da {ta god uzi{tete u Oca u ime moje, da}e vam.

16:24 Dosle ne iskaste ni{ta u ime moje; i{tite i primi}ete, da radost va{a bude ispunjena.

16:25 Ovo vam govorih u pri~ama; ali }e do}i vreme kad vam vi{e ne}u govoriti u pri~ama, nego }u vam upravo javiti za Oca.

16:26 U onaj }ete dan u ime moje zaiskati, i ne velim vam da }u ja umoliti Oca za vas;

16:27 Jer sam Otac ima ljubav k vama kao {to vi imaste ljubav k meni, i verovaste da ja od Boga izi|oh.

16:28 Izi|oh od Oca, i do|oh na svet; i opet ostavljam svet, i idem k Ocu.

16:29 Reko{e Mu u~enici Njegovi: Eto sad upravo govori{, a pri~e nikakve ne govori{.

16:30 Sad znamo da sve zna{, i ne treba Ti da Te ko pita. Po tome verujemo da si od Boga izi{ao.

16:31 Isus im odgovori: Zar sad verujete?

16:32 Evo ide ~as, i ve} je nastao, da se razbegnete svaki na svoju stranu i mene samog ostavite; ali nisam sam, jer je Otac sa mnom.

16:33 Ovo vam kazah, da u meni mir imate. U svetu }ete imati nevolju; ali ne bojte se, jer ja nadvladah svet.

GLAVA 17

Ovo govori Isus, pa podi`e o~i svoje na nebo i re~e: O~e! Do|e ~as, proslavi Sina svog, da i Sin Tvoj proslavi Tebe;

17:2 Kao {to si Mu dao vlast nad svakim telom da svemu {to si Mu dao da `ivot ve~ni.

17:3 A ovo je `ivot ve~ni da poznaju Tebe jedinog istinitog Boga, i koga si poslao Isusa Hrista.

17:4 Ja Tebe proslavih na zemlji; posao svr{ih koji si mi dao da radim.

17:5 I sad proslavi Ti mene, O~e, u Tebe samog slavom koju imadoh u Tebe pre nego svet postade.

17:6 Ja javih ime Tvoje ljudima koje si mi dao od sveta; Tvoji behu pa si ih meni dao, i Tvoju reodr`a{e.

17:7 Sad razume{e da je sve {to si mi dao od Tebe.

17:8 Jer re~i koje si dao meni dadoh im; i oni primi{e, i poznado{e istinito da od Tebe izi|oh, i verova{e da si me Ti poslao.

17:9 Ja se za njih molim: ne molim se za (sav) svet, nego za one koje si mi dao, jer su Tvoji.

17:10 I moje sve je Tvoje, i Tvoje moje; i ja se proslavih u njima.

17:11 I vi{e nisam na svetu, a oni su na svetu, a ja idem k Tebi. O~e Sveti! Sa~uvaj ih u ime svoje, one koje si mi dao, da budu jedno kao i mi.

17:12 Dok bijah s njima na svetu, ja ih ~uvah u ime Tvoje; one koje si mi dao sa~uvah, i niko od njih ne pogibe osim Sina pogibli, da se zbude pismo.

17:13 A sad k Tebi idem, i ovo govorim na svetu, da imaju radost moju ispunjenu u sebi.

17:14 Ja im dadoh re~ Tvoju; i svet omrznu na njih, jer nisu od sveta, kao i ja {to nisam od sveta.

17:15 Ne molim Te da ih uzme{ sa sveta, nego da ih sa~uva{ oda zla.

17:16 Od sveta nisu, kao ni ja {to nisam od sveta.

17:17 Osveti ih istinom svojom: re~ je Tvoja istina.

17:18 Kao {to si Ti mene poslao u svet, i ja njih poslah u svet.

17:19 Ja posve}ujem sebe za njih, da i oni budu osve}eni istinom.

17:20 Ne molim se, pak, samo za njih, nego i za one koji me uzveruju njihove re~i radi;

17:21 Da svi jedno budu, kao Ti, O~e, {to si u meni i ja u Tebi; da i oni u nama jedno budu, da i svet veruje da si me Ti poslao.

17:22 I slavu koju si mi dao ja dadoh njima, da budu jedno kao mi {to smo jedno.

17:23 Ja u njima i Ti u meni: da budu sasvim ujedno, i da pozna svet da si me Ti poslao i da si imao ljubav k njima kao i k meni {to si ljubav imao.

17:24 O~e! Ho}u da i oni koje si mi dao budu sa mnom gde sam ja; da vide slavu moju koju si mi dao; jer si imao ljubav k meni pre postanja sveta.

17:25 O~e pravedni! Svet Tebe ne pozna, a ja Te poznah, i ovi pozna{e da si me Ti poslao.

17:26 I pokazah im ime Tvoje, i pokaza}u: da ljubav kojom si mene ljubio u njima bude, i ja u njima.

GLAVA 18

I rekav{i ovo Isus izi|e s u~enicima svojim preko potoka Kedrona gde be{e vrt, u koji u|e On i u~enici Njegovi.

18:2 A Juda, izdajnik Njegov, zna{e ono mesto; jer se Isus ~esto skuplja{e onde s u~enicima svojim.

18:3 Onda Juda uze ~etu i od glavara sve{teni~kih i fariseja momke, i do|e onamo s fenjerima i sa sve}ama i s oru`jem.

18:4 A Isus znaju}i sve {to }e biti od Njega izi|e i re~e im: Koga tra`ite?

18:5 Odgovori{e Mu: Isusa Nazare}anina. Isus im re~e: Ja sam. A s njima staja{e i Juda koji Ga izdava{e.

18:6 A kad im re~e: Ja sam; izmako{e se natrag i popada{e na zemlju.

18:7 Onda ih opet zapita Isus: Koga tra`ite? A oni reko{e: Isusa Nazare}anina.

18:8 Isus im odgovori: Kazah vam da sam ja. Ako dakle mene tra`ite, ostavite ove nek idu.

18:9 Da se izvr{i re~ {to re~e: Ne izgubih ni jednog od onih koje si mi dao.

18:10 A Simon Petar ima{e no`, pa ga izvadi i udari slugu poglavara sve{teni~kog, i odse~e mu desno uho. A sluzi be{e ime Malho.

18:11 Onda re~e Isus Petru: Zadeni no` u no`nice. ^a{u koju mi dade Otac zar da je ne pijem?

18:12 A ~eta i vojvoda i momci jevrejski uhvati{e Isusa i sveza{e Ga,

18:13 I odvedo{e Ga najpre Ani, jer be{e tast Kajafi, koji be{e poglavar sve{teni~ki one godine.

18:14 A Kajafa be{e onaj {to dade savet Judejci-ma da je bolje da umre jedan ~ovek nego narod da propadne.

18:15 Za Isusom, pak, i|a{e Simon Petar i drugi u~enik; a u~enik onaj be{e poznat kod poglavara sve{teni~kog, i u|e s Isusom u dvor poglavara sve{teni~kog;

18:16 A Petar staja{e napolju kod vrata. Onda izi|e onaj u~enik {to be{e poznat kod poglavara sve{teni~kog i re~e vratarici te uvede Petra.

18:17 Onda re~e slu{kinja vratarica Petru: Da nisi i ti u~enik ovog ~oveka? On re~e: Nisam.

18:18 A sluge i momci behu nalo`ili oganj i stajahu te se grejahu, jer be{e zima; a i Petar staja{e s njima i greja{e se.

18:19 Poglavar, pak, sve{teni~ki zapita Isusa za u~enike Njegove i za Njegovu nauku.

18:20 Isus mu odgovori: Ja govorih javno svetu, ja svagda u-ih u zbornici i u crkvi, gde se svagda skupljaju Judejci, i ni{ta tajno ne govorih.

18:21 [to pita{ mene? Pitaj one koji su slu{ali {ta sam im govorio: evo ovi znaju {ta sam ja govorio.

18:22 A kad On ovo re~e, jedan od momaka koji stajahu onde udari Isusa po obrazu, i re~e: Zar tako odgovara{ poglavaru sve{teni~kom?

18:23 Isus mu odgovori: Ako zlo rekoh, doka`i da je zlo; ako li dobro, za{to me bije{?

18:24 I Ana posla Ga svezanog Kajafi, poglavaru sve{teni~kom.

18:25 A Simon Petar staja{e i greja{e se. Onda mu reko{e: Da nisi i ti od u~enika njegovih? A on se odre~e i re~e: Nisam.

18:26 Re-e jedan od slugu poglavara sve{teni~kog koji be{e ro|ak onome {to mu Petar odse~e uho: Ne videh li ja tebe u vrtu s njim?

18:27 Onda se Petar opet odre~e; i odmah petao zapeva.

18:28 A Isusa povedo{e od Kajafe u sudnicu. Ali be{e jutro, i oni ne u|o{e u sudnicu da se ne bi opoganili, nego da bi mogli jesti pashu.

18:29 Onda Pilat iza|e k njima napolje i re~e: Kakvu krivicu iznosite na ovog ~oveka?

18:30 Odgovori{e mu i reko{e: Kad on ne bi bio zlo~inac ne bismo ga predali tebi.

18:31 A Pilat im re~e: Uzmite ga vi i po zakonu svom sudite mu. A Jevreji mu reko{e: Mi ne smemo nikoga pogubiti.

18:32 Da se zbude re~ Isusova koju re~e kazuju~i kakvom }e smrti umreti.

18:33 Onda u|e Pilat opet u sudnicu, i dozva Isusa, i re~e Mu: Ti si car judejski?

18:34 Isus mu odgovori: Govori{ li ti to sam od sebe, ili ti drugi kaza{e za mene?

18:35 Pilat odgovori: Zar sam ja Jevrej? Rod tvoj i glavari sve{teni~ki preda{e te meni; {ta si u~inio?

18:36 Isus odgovori: Carstvo moje nije od ovog sveta; kad bi bilo od ovog sveta carstvo moje, onda bi sluge moje branile da ne bih bio predan Jevrejima; ali carstvo moje nije odavde.

18:37 Onda Mu re~e Pilat: Dakle si ti car? Isus odgovori: Ti govori{ da sam ja car. Ja sam za to ro|en, i zato do|oh na svet da svedo~im istinu. I svaki koji je od istine slu{a glas moj.

18:38 Re~e Mu Pilat: [ta je istina? I ovo rekav{i izi|e opet k Jevrejima, i re~e im: Ja nikakve krivice ne nalazim na njemu.

18:39 A u vas je obi~aj da vam jednog pustim na pashu, ho}ete li, dakle, da vam pustim cara judejskog?

18:40 Onda svi povika{e opet govore}i: Ne ovog, nego Varavu. A Varava be{e hajduk.

GLAVA 19

Tada, dakle, Pilat uze Isusa i {iba Ga.

19:2 I vojnici spletav{i venac od trnja metnu{e Mu na glavu, i obuko{e Mu skerletnu haljinu,

19:3 I govorahu: Zdravo, care judejski! I bijahu Ga po obrazima.

19:4 Onda Pilat izi|e opet napolje, i re~e im: Evo ga izvodim k vama napolje, da vidite da na njemu ne nalazim nikakvu krivicu.

19:5 A Isus iza|e napolje pod vence od trnja i u skerletnoj haljini. I re~e im Pilat; evo ~oveka!

19:6 A kad Ga vide{e glavari sve{teni~ki i momci, povika{e govore}i: Raspni ga, raspni. Pilat im re~e: Uzmite ga vi i raspnite, jer ja ne nalazim na njemu krivice.

19:7 Odgovori{e mu Jevreji: Mi imamo zakon i po zakonu na{em valja da umre, jer na~ini sebe si~nom Bo`ijim.

19:8 Kad, dakle, Pilat ~u ovu re~, poboja se ve}ma.

19:9 I opet u|e u sudnicu, i re~e Isusu: Odakle si ti? A Isus mu ne dade odgovora.

19:10 A Pilat Mu re~e: Zar meni ne govori{? Ne zna{ li da imam vlast raspeti te, i vlast imam pustiti te?

19:11 Isus odgovori: Ne bi imao vlasti nikakve nada mnom kad ti ne bi bilo dano odozgo; zato onaj ima ve}i greh koji me predade tebi.

19:12 Od tada gleda{e Pilat da Ga pusti. Ali Jevreji vikahu govore}i: Ako ovog pusti{ nisi prijatelj }esaru. Svaki koji sebe carem gradi protivi se }esaru.

19:13 Pilat, dakle, ~uv{i ovu re~ izvede Isusa napolje, i sede na sudijsku stolicu na mestu koje se zove Kaldrma a jevrejski Gavata.

19:14 A be{e petak uo~i pashe oko {estog sahatu; i Pilat re~e Jevrejima: Evo, car va{.

19:15 A oni vikahu: Uzmi, uzmi, raspni ga. Pilat im re~e: Zar cara va{eg da razapnem? Odgovori{e glavari sve{teni~ki: Mi nemamo cara osim }esara.

19:16 Tada im Ga dakle predade da se razapne. A oni uze{e Isusa i odvedo{e.

19:17 I nose}i krst svoj izi | e na mesto koje se zove Kosturnica a jevrejski Golgota.

19:18 Onde Ga razape}e, i s Njim drugu dvojicu s jedne i s druge strane, a Isusa u sredi.

19:19 Pilat, pak, napisa i natpis i metnu na krst; i be}e napisano: Isus Nazare}anin, car judejski.

19:20 I onaj natpis ~ita}e mnogi od Jevreja; jer mesto be}e blizu grada gde razape}e Isusa; i be}e napisano jevrejski, gr-ki, latinski.

19:21 A jevrejski glavari sve}teni~ki govorahu Pilatu: Ne pi}i: Car judejski, nego da sam re~e: Ja sam car judejski.

19:22 Pilat odgovori: [ta pisah pisah.

19:23 A vojnici kad razape}e Isusa uze}e Njegove haljine i na~ini}e ~etiri dela, svakom vojniku po deo, i dolamu; a dolama ne be}e {ivena nego izatkanana sva s vrha do dna.

19:24 Onda reko}e me | u sobom: Da je ne deremo, nego da bacamo kocke za nju kome }e dopasti. Da se zbude pismo koje govori: Razdeli}e haljine moje me | u sobom, a za dolamu moju baci}e kocke. Vojnici, dakle, tako u~ini}e.

19:25 A stajahu kod krsta Isusovog mati Njegova, i sestra matere Njegove Marija Kleopova, i Marija Magdalena.

19:26 A Isus videv}i mater i u~enika koga ljublja}e gde stoji re~e materi svojoj: @eno! Eto ti sina!

19:27 Potom re~e u~eniku: Eto ti matere! I od onog ~asa uze je u~enik k sebi.

19:28 Potom, znaju}i Isus da se ve} sve svr}i, da se zbude pismo re~e: @edan sam.

19:29 Onde staja}e sud pun octa; i oni napuni}e sun | er octa, i nataknuv}i na trsku, prineso}e k ustima Njegovim.

19:30 A kad primi Isus ocat re~e: Svr}i se. I prikloniv}i glavu predade duh.

19:31 A budu}i da be}e petak, pa da ne bi tela ostala na krstu u subotu (jer be}e veliki dan ona subota), Jevreji moli}e Pilata da im prebiju noge, pa da ih skinu.

19:32 Onda do | o}e vojnici, i prvom dakle prebi}e noge, i drugom raspetome s Njim.

19:33 A do}av}i na Isusa, kad Ga vide}e da je ve} umro, ne prebi}e Mu noge;

19:34 Nego jedan od vojnika probode Mu rebra kopljem; i odmah izi | e krv i voda.

19:35 I onaj {to vide posvedo~i, i svedo~anstvo je Njegovo istinito; i on zna da istinu govori da vi verujete.

19:36 Jer se ovo dogodi da se zbude pismo: Kost Njegova da se ne prelomi.

19:37 I opet drugo pismo govori: Pogleda}e Onog koga probodo}e.

19:38 A potom Josif iz Arimateje, koji be}e u~enik Isusov ali kradom od straha jevrejskog, moli Pilata da uzme telo Isusovo, i dopusti Pilat. Onda do | e i uze telo Isusovo.

19:39 A do | e i Nikodim, koji pre dolazi Isusu no}u, i donese pome}ane smirne i aloja oko sto litara.

19:40 I uze}e telo Isusovo, i obavi}e Ga platnom s mirisima, kao {to je obi~aj u Jevreja da ukopavaju.

19:41 A be}e blizu onog mesta gde be}e razapet, vrt, i u vrtu grob nov, u koji niko nikad ne be}e metnut.

19:42 Onde, dakle, petka radi jevrejskog, jer be}e blizu grob, metnu}e Isusa.

GLAVA 20

A u prvi dan nedelje do | e Marija Magdalena na grob rano, jo{ dok se ne be}e rasvanulo, i vide da je kamen odvaljen od groba.

20:2 Onda otr~a, i do | e k Simonu Petru i k drugom u~eniku koga ljublja}e Isus, i re~e im: Uze}e Gospoda iz groba; i ne znamo gde Ga metnu}e.

20:3 A Petar izi | e i drugi u~enik, i po | o}e ka grobu.

20:4 Tr~ahu, pak, oba zajedno, i drugi u~enik tr~a}e br`e od Petra, i do | e pre ka grobu.

20:5 I nadviriv}i se vide haljine gde le`e; ali ne u | e.

20:6 Do | e, pak, Simon Petar za njim, i u | e u grob, i vide haljine same gde le`e,

20:7 I ubrus koji be{e na glavi Njegovoj ne s haljinama da le`i nego osobito savit na jednom mestu.

20:8 Tada, dakle, u|e i drugi u~enik koji najpre do|e ka grobu, i vide i verova.

20:9 Jer jo{ ne zna{e pisma da Njemu valja ustati iz mrtvih.

20:10 Onda otido{e opet u~enici ku}ama.

20:11 A Marija staja{e napolju kod groba i plaka{e. I kad plaka{e nadviri se nad grob,

20:12 I vide dva an|ela u belim haljinama gde sede jedan ~elo glave a jedan ~elo nogu gde be{e le`alo telo Isusovo.

20:13 I reko{e joj oni: @eno! [to pla~e? Re~e im: Uze{e Gospoda mog, i ne znam gde Ga metnu{e.

20:14 I ovo rekav{i obazre se natrag, i vide Isusa gde stoji, i ne zna{e da je Isus.

20:15 Isus joj re~e: @eno! [to pla~e? Koga tra`i{? A ona misle}i da je vrtlar re~e Mu: Gospodine! Ako si Ga ti uzeo ka`i mi gde si Ga metnuo, i ja }u Ga uzeti.

20:16 Isus joj re~e: Marija! A ona obazrev{i se re~e Mu: Ravuni! Koje zna~i u~itelju.

20:17 Re~e joj Isus: Ne dohvataj se do mene, jer se jo{ ne vratih k Ocu svom; nego idi k bra}i mojoj, i ka`i im: Vra}am se k Ocu svom i Ocu va{em, i Bogu svom i Bogu va{em.

20:18 A Marija Magdalina otide, i javi u~enicima da vide Gospoda i kaza joj ovo.

20:19 A kad bi uve~e, onaj prvi dan nedelje, i vrata behu zatvorena gde se behu u~enici skupili od straha jevrejskog, do|e Isus i stade na sredu i re~e im: Mir vam.

20:20 I ovo rekav{i pokaza im ruke i rebra svojja. Onda se u~enici obradova{e videv{i Gospoda.

20:21 A Isus im re~e opet: Mir vam; kao {to Otac posla mene, i ja {aljem vas.

20:22 I ovo rekav{i dunu, i re~e im: Primate Duh Sveti.

20:23 Kojima oprostite grehe, oprostite im se; i kojima zadr`ite, zadr`a}e se.

20:24 A Toma, koji se zove Blizanac, jedan od dvanaestorice, ne be{e onde sa njima kad do|e Isus.

20:25 A drugi mu u~enici govorahu: Videsmo Gospoda. A on im re~e: Dok ne vidim na rukama Njegovim rana od klina, i ne metnem prsta svog u rane od klina, i ne metnem ruke svoje u rebra Njegova, ne}u verovati.

20:26 I posle osam dana opet behu u~enici Njegovi unutra, i Toma s njima. Do|e Isus kad behu vrata zatvorena, i stade me|u njima i re~e: Mir vam.

20:27 Potom re~e Tomi: Pru`i prst svoj amo i vidi ruke moje; i pru`i ruku svoju i metni u rebra moja, i ne budi neveran nego veran.

20:28 I odgovori Toma i re~e Mu: Gospod moj i Bog moj.

20:29 Isus mu re~e: Po{to me vide verovao si; blago onima koji ne vide{e i verova{e.

20:30 A i mnoga druga ~udesu u~enici Isus pred u~enicima svojim koja nisu pisana u knjizi ovoj.

20:31 A ova se napisa{e, da verujete da Isus jeste Hristos, Sin Bo`ji, i da veruju}i imate `ivot u ime Njegovo.

GLAVA 21

Posle toga opet se javi Isus u~enicima svojim na moru tiverijadskom. A javi se ovako:

21:2 Behu zajedno Simon Petar i Toma, koji se zva{e blizanac, i Natanailo iz Kane galilejske, i sinovi Zevedejevi, i druga dvojica od u~enika Njegovih.

21:3 Re~e im Simon Petar: Idem da lovim ribu. Reko{e mu: Idemo i mi s tobom. Onda izi|o{e i odmah sedo{e u la|u, i onu no} ne uhvati{e ni{ta.

21:4 A kad bi jutro, stade Isus na bregu; ali u~enici ne pozna{e da je Isus.

21:5 A Isus im re~e: Deco! Eda li {ta imate za jelo? Odgovori{e Mu: Nemamo.

21:6 A On im re~e: Bacite mre`u s desne strane la|e, i na}i }ete. Onda baci{e, i ve} ne mogahu izvu}i je od mno{tva ribe.

21:7 Onda u~enik onaj koga ljublja{e Isus re~e Petru: To je Gospod. A Simon Petar kad ~u da je Gospod, zapre`e se ko{uljom, jer be{e go, i sko~i u more.

21:8 A drugi u~enici do|o{e na la|i, jer ne be{e daleko od zemlje nego oko dvesta lakata, vuku}i mre`u sa ribom.

21:9 Kad, dakle, izi|o{e na zemlju, vide{e oganj nalo`en, i na njemu metnutu ribu i hleb.

21:10 Isus im re~e: Prinesite od ribe {to sad uhvatiste.

21:11 A Simon Petar u|e i izvu~e mre`u na zemlju punu velikih riba sto i pedeset i tri; i od tolikog mno{tva ne prodre se mre`a.

21:12 Isus im re~e: Hodite obedujte. A nijedan od u~enika nije smeo da Ga pita: Ko si ti? Vide}i da je Gospod.

21:13 A do|e i Isus, i uze hleb, i dade im, tako i ribu.

21:14 Ovo se ve} tre}i put javi Isus u~enicima svojim po{to ustade iz mrtvih.

21:15 A kad obedova{e, re~e Isus Simonu Petru: Simone Jonin! Ljubi{ li me ve}ma nego ovi? Re~e Mu: Da, Gospode! Ti zna{ da Te ljubim. Re~e mu Isus: Pasi jaganjce moje.

21:16 Re~e mu opet drugom: Simone Jonin! Ljubi{ li me? Re~e Mu: Da, Gospode! Ti zna{ da Te ljubim. Re~e mu Isus: Pasi ovce moje.

21:17 Re~e mu tre}om: Simone Jonin! Ljubi{ li me? A Petar posta `alostan {to mu re~e tre}om: Ljubi{ li me? I re~e Mu: Gospode! Ti sve zna{, Ti zna{ da Te ljubim. Re~e mu Isus: Pasi ovce moje.

21:18 Zaista, zaista ti ka`em: Kad si bio mlad, opasivao si se sam i hodio si kud si hteo; a kad ostari{, {iri}e{ ruke svoje i drugi }e te opasati i odvesti kuda ne}e{.

21:19 A ovo re~e pokazuju}i kakvom }e smrti proslaviti Boga. I rekav{i ovo re~e mu: Hajde za mnom.

21:20 A Petar obazrev{i se vide gde za njim ide onaj u~enik kog Isus ljublja{e, koji i na ve~eri le`e na prsi Njegove i re~e: Gospode! Ko je taj koji }e Te izdati?

21:21 Videv{i Petar ovog re~e Isusu: Gospode! A {ta }e ovaj?

21:22 Isus mu re~e: Ako ho}u da on ostane dokle ja ne do|em, {ta je tebi do toga? Ti hajde za mnom.

21:23 Onda izi|e ova re~ me|u bra}om da onaj u~enik ne}e umreti: ali Isus ne re~e njemu da ne}e umreti, nego: Ako ho}u da ostane dok ja ne do|em, {ta je tebi do toga?

21:24 Ovo je onaj u~enik koji svedo~i ovo, koji i napisao ovo: i znamo da je svedo~anstvo njegovo istinito.

21:25 A ima i drugo mnogo {to u~ini Isus, koje kad bi se redom popisalo, ni u sami svet, mislim, ne bi mogle stati napisane knjige. Amin.